

Úřední věstník

Evropské unie

C 221

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 53

14. srpna 2010

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2010/C 221/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 209, 31.7.2010

1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2010/C 221/02

Věc C-105/08: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. června 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika („Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb služeb a volný pohyb kapitálu — Články 49 ES a 56 ES, jakož i články 36 a 40 dohody o EHP — Přímé daně — Zdanění obdržených úroků — Nepříznivé zacházení s nerezidenty — Důkazní břemeno“)

2

CS

Cena:
4 EUR

(Pokračování na následující straně)

2010/C 221/03	Věc C-211/08: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. června 2010 — Evropská komise v. Španělské království („Nesplnění povinnosti státem — Článek 49 ES — Sociální zabezpečení — Nezbytná nemocniční léčba během přechodného pobytu v jiném členském státě — Neexistence nároku na hrazení péče příslušnou institucí, které je doplňkem náhrady poskytnuté institucí členského státu pobytu“) 2	2
2010/C 221/04	Věc C-262/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret — Dánsko) — CopyGene A/S v. Skatteministeriet („Šestá směrnice o DPH — Osvobození — Článek 13 část A odst. 1 písm. b) — Nemocniční a lékařská péče — Úzce související služby — Řádně uznané zařízení téže povahy jako nemocnice, léčebné a diagnostické ústavy — Soukromá banka kmenových buněk — Služby odběru, přepravy, rozboru a skladování pupečnickové krve novorozenců — Případné autologní nebo alogenní použití kmenových buněk“) 3	3
2010/C 221/05	Spojené věci C-338/08 a C-339/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione Tributaria Regionale di Torino — Itálie) — P. Ferrero E C. SPA v. Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), General Beverage Europe BV v. Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08) („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Směrnice 90/435/EHS — Pojem „srážková daň“ — Uplatnění poplatku ve výši 5 % při rozdělování dividendy a „vrácení navýšení daně v souvislosti s konečným vyúčtováním“ italskou dceřinou společností její mateřské společnosti usazené v Nizozemsku na základě dvoustranné smlouvy“) 4	4
2010/C 221/06	Věc C-375/08: Rozsudek Soudního dvora (druhé senátu) ze dne 24. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Treviso — Itálie) — trestní řízení proti Luigimu Pontinimu, Emanuele Rechovi, Dinu Bonorovi, Giovannimu Foratovi, Lauře Forato, Adele Adamí, Sinergie sas di Rech & C., Impresa individuale Forato Giovanni, Forato srl, Giglio srl, Impresa individuale Rech Emanuele, Ivo Colomberottovi, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricoltura — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuele, Asolat di Rech Emanuele & C. („Zemědělství — Společná organizace trhů — Hovězí a telecí maso — Nařízení (ES) č. 1254/1999 — Finanční podpora Společenství týkající se zvláštních premií na skot samčího pohlaví a extenzifikační premie — Podmínky poskytnutí — Výpočet intenzity chovu zvířat chovaných v zemědělském podniku — Pojem krmné plochy, kterou lze využívat — Nařízení (EHS) č. 3887/92 a (ES) č. 2419/2001 — Integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství — Vnitrostátní právní úprava vyžadující pro poskytnutí finančních podpor Společenství předložení platného právního titulu dokládajícího užívání obhospodařovaných krmných ploch“) 5	5
2010/C 221/07	Věc C-413/08 P: Rozsudek Soudního dvora (druhé senátu) ze dne 17. června 2010 — Lafarge SA v. Evropská komise, Rada Evropské unie („Kasační opravný prostředek — Kartelová dohoda — Sádrokartonové desky — Zkreslení důkazů — Důkazní břemeno — Nedostatek odůvodnění — Nařízení č. 17 — Článek 15 odst. 2 — Sankce — Opakování protiprávního jednání — Fáze, ve které se zohledňuje odrazující účinek pokuty“) 5	5
2010/C 221/08	Věc C-423/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. června 2010 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Vlastní zdroje — Postupy při vybírání dovozních a vývozních cel — Nedodržení lhůt pro připsání vlastních zdrojů — Opožděné zaplacení vlastních zdrojů připadajících na tato cla“) 6	6

2010/C 221/09	Věc C-492/08: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. června 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/112/ES — Daň z přidané hodnoty — Snížená sazba — Článek 96 a čl. 98 odst. 2 — Příloha III, bod 15 — Bezplatná právní pomoc — Plnění poskytovaná advokáty — Úplná nebo částečná náhrada ze strany státu“) 6	6
2010/C 221/10	Věc C-550/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht München — Německo) — British American Tobacco (Germany) GmbH v. Hauptzollamt Schweinfurt („Směrnice 92/12/EHS — Výrobky podléhající spotřební dani — Dovoz surového tabáku nepodléhajícího spotřební dani v režimu aktivního zušlechťovacího styku — Zpracování na řezaný tabák — Přeprava mezi členskými státy — Průvodní doklad“) 7	7
2010/C 221/11	Věc C-571/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. června 2010 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 95/59/ES — Daně jiné než daně z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků — Článek 9 odst. 1 — Volné stanovení maloobchodních prodejních cen výrobků jejich výrobci a dovozci — Vnitrostátní právní úprava stanovící minimální maloobchodní prodejní ceny cigaret — Odůvodnění — Ochrana veřejného zdraví“) 7	7
2010/C 221/12	Věc C-2/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven administrativen sad — Bulharsko) — Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv v. Petar Dimitrov Kalinchev („Spotřební daně — Zdanění ojetých motorových vozidel — Uložení vyšší daně při dovozu ojetých motorových vozidel, než činí daň u vozidel, která jsou v tuzemsku již v oběhu — Zdanění v závislosti na roku výroby a počtu najetých kilometrů uvedených na tachometru vozidel — Pojem „podobné domácí výrobky““) 8	8
2010/C 221/13	Věc C-31/09: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 17. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Bíróság — Maďarsko) — Nawras Bolbol v. Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal („Směrnice 2004/83/ES — Minimální normy pro uznávání státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti za uprchlíky — Osoba bez státní příslušnosti palestinského původu, která nepožádala o ochranu nebo podporu Agenturu OSN pro pomoc a práci ve prospěch palestinských uprchlíků na Blízkém východě (UNRWA) — Žádost o přiznání postavení uprchlíka — Zamítnutí z důvodu nesplnění podmínek stanovených v čl. 1 oddílu A Úmluvy o právním postavení uprchlíků podepsané v Ženevě dne 28. července 1951 — Právo této osoby bez státní příslušnosti na uznání za uprchlíka na základě čl. 12 odst. 1 písm. a) druhé věty směrnice 2004/83“) 9	9
2010/C 221/14	Věc C-37/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. června 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika („Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Nakládání s ilegálně uloženými odpady — Směrnice 2006/12/ES — Směrnice 80/68/EHS“) 9	9
2010/C 221/15	Věc C-51/09 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. června 2010 — Barbara Becker v. Harman International Industries Inc., Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Slovní ochranná známka Barbara Becker — Námitky majitele slovních ochranných známek Společenství BECKER a BECKER ONLINE PRO — Posouzení nebezpečí záměny — Posouzení podobnosti označení z pojmového hlediska“) 10	10

2010/C 221/16	Věc C-58/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Leo-Libera GmbH v. Finanzamt Buchholz in der Nordheide („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Článek 135 odst. 1 písm. i) — Osvobození sázek, loterií a jiných hazardních her nebo her o peníze od daně — Podmínky a omezení — Oprávnění členských států stanovit tyto podmínky a omezení“)	10
2010/C 221/17	Věc C-75/09: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Itálie) — Agra Srl v. Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria („Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Celní kodex Společenství — Článek 221 odst. 3 a 4 — Vymáhání celního dluhu po propuštění zboží — Promlčení — Trestný čin“)	11
2010/C 221/18	Věc C-86/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce VAT and Duties Tribunal, Manchester — Spojené království) — Future Health Technologies Ltd v. Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs („Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Osvobození — Článek 132 odst. 1 písm. b) a c) — Poskytnutí nemocniční a lékařské péče a s ní úzce související činnosti — Poskytnutí lékařské péče při výkonu lékařských a nelékařských zdravotnických povolání — Odběr, rozbor a zpracování pupečnickové krve — Skladování kmenových buněk — Případné budoucí použití pro účely léčby — Plnění tvořená souborem dílčích činností a úkonů“)	11
2010/C 221/19	Věc C-98/09: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Trani — Itálie) — Francesca Sorge v. Poste Italiane SpA („Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou — Ustanovení 8 — Údaje, které musí být uvedeny ve smlouvě na dobu určitou uzavřené s cílem nahradit nepřítomného zaměstnance — Snížení obecné úrovně ochrany zaměstnanců — Konformní výklad“)	12
2010/C 221/20	Spojené věci C-105/09 a C-110/09: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Belgie) — Terre wallonne ASBL (C-105/09), Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09) v. Région wallonne („Směrnice 2001/42/ES — Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí — Směrnice 91/676/EHS — Ochrana vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů — Akční programy pro ohrožené oblasti“)	13
2010/C 221/21	Věc C-169/09: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. března 2010 — Evropská komise v. Řecká republika („Nesplnění povinností státem — Požadavky na ekodesign energetických spotřebičů — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)	13
2010/C 221/22	Věc C-478/09: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 24. června 2010 — Evropská komise v. Řecká republika („Fúze nebo rozdělení akciových společností — Požadavek na zprávu nezávislého znalce — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)	14

2010/C 221/23	Spojené věci C-188/10 a C-189/10: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. června 2010 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Francie) — v řízení proti Aziz Melkimu (C-188/10) a Selimu Abdelimu (C-189/10) („Řízení o předběžné otázce — Článek 267 SFEU — Přezkum souladu vnitrostátního zákona jak s právem Unie, tak s vnitrostátní ústavou — Vnitrostátní právní úprava stanovící přednost incidenčního řízení kontroly ústavnosti — Článek 67 SFEU — Volný pohyb osob — Zrušení ochrany vnitřních hranic — Nařízení (ES) č. 562/2006 — Články 20 a 21 — Vnitrostátní právní úprava, která umožňuje provádět ověřování totožnosti v pásmu mezi pozemní hranicí Francie se státy, které jsou smluvními stranami Úmluvy k provedení Schengenské dohody, a linií vzdálenou 20 kilometrů od této hranice směrem do vnitrozemí“) 14	14
2010/C 221/24	Věc C-507/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. prosince 2009 Goldman Management AD proti usnesení Soudu prvního stupně vydanému dne 16. listopadu 2009 ve věci T-354/09 15	15
2010/C 221/25	Věc C-218/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 6. května 2010 — ADV Allround Vermittlungs AG v likvidaci v. Finanzamt Hamburg-Bergedorf 16	16
2010/C 221/26	Věc C-224/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Baden-Baden (Německo) dne 10. května 2010 — trestní řízení proti Leu Apeltovi 16	16
2010/C 221/27	Věc C-225/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sozialgericht Nürnberg (Německo) dne 10. května 2010 — Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa jako právní nástupkyně Jose Bernala Fernandez v. Familienkasse Nürnberg 17	17
2010/C 221/28	Věc C-234/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de grande instance de Nanterre (Francie) dne 12. května 2010 — Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable v. Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers 17	17
2010/C 221/29	Věc C-240/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Baden-Württemberg (Německo) dne 14. května 2010 — Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz v. Finanzamt Stuttgart III 18	18
2010/C 221/30	Věc C-241/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Rakousko) dne 17. května 2010 — Harald Jung a Gerald Hellweger v. Magistrat der Stadt Salzburg, další účastník řízení: Finanzamt Salzburg-Stadt 18	18
2010/C 221/31	Věc C-252/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. května 2010 Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 2. března 2010 ve věci T-70/05, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Evropská agentura pro námořní bezpečnost (EMSA) 19	19

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 221/32	Věc C-256/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španělsko) dne 25. května 2010 — David Barcenilla Fernández v. Gerardo García S.L.	20
2010/C 221/33	Věc C-258/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Dâmbovița (Rumunsko) dne 25. května 2010 — Nicușor Grigore v. Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București	20
2010/C 221/34	Věc C-261/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španělsko) dne 25. května 2010 — Pedro Antonio Macedo Lozano v. Gerardo García S.L.	21
2010/C 221/35	Věc C-265/10: Žaloba podaná dne 28. května 2010 — Evropská komise v. Belgické království	21
2010/C 221/36	Věc C-267/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance de Namur (Belgie) dne 28. května 2010 — André Rossius v. Belgický stát — SPF Finances	22
2010/C 221/37	Věc C-268/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance de Namur (Belgie) dne 28. května 2010 — Marc Collard v. Belgický stát — SPF Finances	23
2010/C 221/38	Věc C-269/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif de Montreuil (Francie) dne 28. května 2010 — Société Accor Services France v. Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard	24
2010/C 221/39	Věc C-270/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 31. května 2010 — Lotta Gistö v. Veronsaajien oikeudenvaltayksikkö	25
2010/C 221/40	Věc C-272/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Řecko) dne 31. května 2010 — Suzanna Berkizi-Nikolakaki v. Anotato Symvoulío Epilogis Prosopikou (nejvyšší rada pro výběr zaměstnanců, ASEP) a Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Aristotelova univerzita v Soluni, APT)	25
2010/C 221/41	Věc C-273/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Španělsko) dne 1. června 2010 — David Montoya Medina v. Fondo De Garantía Salarial y Universidad de Alicante	26
2010/C 221/42	Věc C-274/10: Žaloba podaná dne 1. června 2010 — Evropská komise v. Maďarská republika	26
2010/C 221/43	Věc C-286/10: Žaloba podaná dne 9. června 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika	27
2010/C 221/44	Věc C-287/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif (Lucembursko) dne 10. června 2010 — Tankreederei I SA v. Directeur de l'administration des Contributions directes	28

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 221/45	Věc C-291/10: Žaloba podaná dne 11. června 2010 — Evropská komise v. Italská republika	28
2010/C 221/46	Věc C-294/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāts (Lotyšská republika) dne 15. června 2010 — Andrejs Eglītis a Edvards Ratnieks v. Latvijas Republikas Ekonomikas Ministrija	29
2010/C 221/47	Věc C-295/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Vyriausioji Administracinis Teismas (Litevská republika) dne 15. června 2010 — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, organizace veřejného zájmu „Litevské zelené hnutí“, Petras Girinskis a Laurynas Arimantas Lašas v. Okresní magistrát Pakruojis, Centrum pro veřejné zdraví v Šiauliai a Krajský úřad na ochranu životního prostředí v Šiauliai	29
2010/C 221/48	Věc C-296/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Stuttgart (Německo) dne 16. června 2010 — Bianca Purucker v. Guillermo Vallés Pérez	30
2010/C 221/49	Věc C-302/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Højesteret (Dánsko) dne 18. června 2010 — Infopaq International A/S v. Danske Dagblades Forening	31
2010/C 221/50	Věc C-306/10: Žaloba podaná dne 25. června 2010 — Evropská komise v. Estonská republika	32

Tribunál

2010/C 221/51	Věc T-66/01: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. června 2010 — Imperial Chemical Industries v. Komise („Hospodářská soutěž — Zneužití dominantního postavení — Trh se sodou ve Spojeném království — Rozhodnutí, kterým se určuje, že došlo k porušení článku 82 ES — Promlčení pravomoci Komise ukládat pokuty nebo sankce — Přiměřená lhůta — Podstatné formální náležitosti — Překážka věci rozsouzené — Existence dominantního postavení — Zneužití dominantního postavení — Ovlivnění obchodu mezi členskými státy — Pokuta — Závažnost a délka trvání protiprávního jednání — Polehčující okolnosti“)	33
2010/C 221/52	Věc T-321/05: Rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2010 — AstraZeneca v. Komise („Hospodářská soutěž — Zneužití dominantního postavení — Trh s antiulcerózními léčivými přípravky — Rozhodnutí konstatující porušení článku 82 ES — Vymezení trhu — Zásadní omezení hospodářské soutěže — Zneužití řízení o dodatkovém ochranném osvědčení pro léčivé přípravky a postupů pro registraci léčivých přípravků — Klamná prohlášení — Odnětí povolení pro uvedení na trh — Překážky pro uvedení na trh generických léčivých přípravků a pro paralelní dovozy — Pokuty“)	33
2010/C 221/53	Věc T-44/06: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2010 — Komise v. Hellenic Ventures a další („Rozhodčí doložka — Akce vytváření a rozvoje počátečních kapitálových fondů — Ukončení smlouvy — Žaloba směřovaná proti společníkům společnosti — Nepřípustnost — Vrácení záloh — Úroky“)	34

2010/C 221/54	Věc T-111/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2010 — Agrofert Holding v. Komise („Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se řízení o spojení podniků — Odmítnutí přístupu“) 35	35
2010/C 221/55	Věc T-342/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. července 2010 — Ryanair v. Komise („Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Letecká doprava — Rozhodnutí prohlašující spojení za neslučitelné se společným trhem — Posouzení účinků spojení na hospodářskou soutěž — Překážky vstupu — Nárůst efektivity — Závazky“)..... 35	35
2010/C 221/56	Věc T-411/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. července 2010 — Aer Lingus Group v. Komise („Hospodářská soutěž — Spojování — Rozhodnutí, kterým se spojení prohlašuje za neslučitelné se společným trhem — Pojem „spojení“ — Odprodej všech nabytých akcií, aby byl obnoven stav existující před uskutečněním spojení — Odmítnutí nařídit vhodná opatření — Neexistence pravomoci Komise“) 36	36
2010/C 221/57	Věc T-53/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2010 — Itálie v. Komise („Státní podpory — Náhrada za vyvlastnění z důvodu veřejného zájmu — Prodloužení platnosti preferenční sazby na dodávky elektrické energie — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za neslučitelnou se společným trhem a nařizuje její navrácení — Pojem výhoda — Zásada kontradiktornosti“) 36	36
2010/C 221/58	Věc T-62/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2010 — ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni v. Komise („Státní podpory — Náhrada za vyvlastnění z důvodu veřejného zájmu — Prodloužení platnosti preferenční sazby na dodávky elektrické energie — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za neslučitelnou se společným trhem a nařizuje její navrácení — Pojem výhoda — Zásada ochrany legitimního očekávání — Poskytnutí podpory“) 37	37
2010/C 221/59	Věc T-63/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2010 — Cementir Italia v. Komise („Státní podpory — Náhrada za vyvlastnění z důvodu veřejného zájmu — Prodloužení platnosti preferenční sazby na dodávky elektrické energie — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za neslučitelnou se společným trhem a nařizuje její navrácení — Pojem „výhoda“ — Zásada ochrany legitimního očekávání — Poskytnutí podpory“) 37	37
2010/C 221/60	Věc T-64/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2010 — Nuova Terni Industrie Chimiche v. Komise („Státní podpory — Náhrada za vyvlastnění z důvodu veřejného zájmu — Prodloužení platnosti preferenční sazby na dodávky elektrické energie — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za neslučitelnou se společným trhem a nařizuje její navrácení — Pojem „výhoda“ — Zásada ochrany legitimního očekávání — Poskytnutí podpory“) 38	38
2010/C 221/61	Věc T-266/08 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 2. července 2010 — Kerstens v. Komise („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Změna přidělení na pracovní místo — Článek 7 služebního řádu — Zájem služby — Zkreslování skutkových okolností a důkazů — Povinnost Soudu pro veřejnou službu uvést odůvodnění — Právo na obhajobu“) 38	38

2010/C 221/62	Věc T-335/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2010 — BNP Paribas a BNL v. Komise („Státní podpory — Opatření přijatá italskými úřady ve vztahu k některým restrukturalizovaným bankám — Režim úpravy daňových hodnot aktiv — Rozhodnutí prohlašující režim podpor za neslučitelný se společným trhem a nařizující navrácení podpory — Žaloba na neplatnost — Osobní dotčení — Přípustnost — Pojem „státní podpory“ — Zvýhodnění — Selektivní povaha — Povinnost uvést odůvodnění“) 39	39
2010/C 221/63	Věc T-351/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. června 2010 — Matratzen Concord v. OHIM — Barranco Schnitzler a Barranco Rogdriguez (MATRATZEN CONCORD) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství MATRATZEN CONCORD — Starší národní slovní ochranná známka MATRATZEN — Relativní důvod pro zamítnutí — Důkaz o skutečném užívání starší ochranné známky — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 73 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní článek 75 nařízení (ES) č. 207/2009)“) 39	39
2010/C 221/64	Věc T-407/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. června 2010 — MIP Metro v. OHIM — CBT Comunicación Multimedia (Metromeet) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Metromeet — Starší národní slovní ochranná známka meeting metro — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“) 40	40
2010/C 221/65	Věc T-485/08 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 2. července 2010 — Lafili v. Komise („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Přípustnost — Pojem účastník řízení, který neměl úspěch v prvním stupni — Povýšení — Zařazení do platové třídy a stupně — Koeficient násobení vyšší než 1 — Přeměna na dobu výkonu služby v daném platovém stupni — Článek 7 přílohy XIII služebního řádu“) 40	40
2010/C 221/66	Věc T-557/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2010 — mPAY24 v. OHMI — Ultra (M PAY) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství M PAY — Starší slovní ochranná známka Společenství a starší národní slovní ochranná známka MPAY24 — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 a (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“) 41	41
2010/C 221/67	Spojené věci T-568/08 a T-573/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2010 — M6 a TF1 v. Komise („Státní podpory — Veřejnoprávní vysílání — Zamýšlená podpora Francouzské republiky ve prospěch France Télévisions — Kapitálová dotace ve výši 150 milionů eur — Rozhodnutí nevznášet námitky — Služba obecného hospodářského zájmu — Kritérium přiměřenosti — Neexistence vážných potíží“) 41	41
2010/C 221/68	Věc T-51/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2010 — Komise v. Antiche Terre („Rozhodčí doložka — Program na podporu energetických technologií v Evropě (Thermie) — Smlouva týkající se projektu výstavby zařízení na výrobu elektrické energie za pomoci inovační technologie spalování zemědělské a lesní biomasy v Umbertide (Itálie) — Podstatná změna podmínek pro provedení smlouvy — Vypovězení — Vrácení zaplacených částek — Úroky“) 42	42

2010/C 221/69	Věc T-60/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2010 — Herhof v. OHIM — Stabilator (stabilator) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství stabilator — Starší slovní ochranná známka Společenství STABILAT — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti výrobků a služeb — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)	42
2010/C 221/70	Věc T-124/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2010 — Valigeria Roncato v. OHIM — Roncato (CARLO RONCATO) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství CARLO RONCATO — Nezapsané národní obrazové ochranné známky RV RONCATO a slovní ochranná známka RONCATO — Starší národní obrazové ochranné známky RV RONCATO a slovní ochranná známka RONCATO — Neexistence nebezpečí neoprávněného těžení z rozlišovací způsobilosti a dobrého jména starší ochranné známky — Existence řádného důvodu pro užívání přihlašované ochranné známky — Relativní důvody pro zamítnutí — Článek 8 odst. 4 a odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 4 a odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009“).....	43
2010/C 221/71	Věc T-293/08: Usnesení Tribunálu ze dne 9. června 2010 — BASF Plant Science a další v. Komise („Sbližování právních předpisů — Záměrné uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí — Autorizační postup pro uvádění na trh — Nepřijetí rozhodnutí — Žaloba pro nečinnost — Zánik předmětu sporu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	43
2010/C 221/72	Věc T-515/08: Usnesení Tribunálu ze dne 29. června 2010 — Mauerhofer v. Komise („Vícenásobná rámcová smlouva ‚Komise 2007‘ — Nábor odborníků v rámci poskytování pomoci třetím zemím — Úkoly poradenství — Měření počtu účtovaných odpracovaných dní Komisí — Žaloba na neplatnost — Neexistence napadnutelného aktu — Nepřípustnost — Žaloba na náhradu škody — Příčinná souvislost — Žaloba zjevně postrádající jakýkoliv právní základ“)	44
2010/C 221/73	Věc T-24/09: Usnesení Tribunálu ze dne 16. června 2010 — Biocaps v. Komise („Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí nařizující kontrolu — Článek 20 odst. 4 nařízení (ES) č. 1/2003 — Existence příjemce rozhodnutí — Žaloba zjevně postrádající jakýkoliv právní základ“)	44
2010/C 221/74	Věc T-284/09 P: Usnesení Tribunálu ze dne 21. června 2010 — Meister v. OHIM („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Hodnocení — Opožděné vypracování hodnotících zpráv — Předmět žaloby v prvním stupni — Opožděná odpověď na stížnosti — Zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“)	45
2010/C 221/75	Věc T-359/09: Usnesení Tribunálu ze dne 17. června 2010 — Jurašinović v. Rada („Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Zprávy pozorovatelů vyslaných Evropskou unií do oblasti Knin (Chorvatsko) — Mezitímní opatření — Nepřípustnost — Implicitní zamítnutí přístupu — Právní zájem na podání žaloby — Výslovné rozhodnutí přijaté po podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	45

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 221/76	Věc T-61/10 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 30. června 2010 — Victoria Sánchez v. Parlament a Komise („Předběžné opatření — Návrh na vydání předběžných opatření — Nedodržení formálních náležitostí — Nepřípustnost“) 46	46
2010/C 221/77	Věc T-493/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. května 2010 Y proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 7. října 2009 ve věci F-29/08, Y v. Komise 46	46
2010/C 221/78	Věc T-242/10: Žaloba podaná dne 27. května 2010 — Danzeisen v. Komise 47	47
2010/C 221/79	Věc T-244/10: Žaloba podaná dne 26. května 2010 — Tsakiris-Mallas v. OHIM — Seven (7 Seven Fashion Shoes) 49	49
2010/C 221/80	Věc T-256/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. června 2010 Luigim Marcucciem proti usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 25. března 2010 ve věci F-102/08, Marcuccio v. Komise 49	49
2010/C 221/81	Věc T-257/10: Žaloba podaná dne 4. června 2010 — Itálie v. Komise 50	50
2010/C 221/82	Věc T-262/10: Žaloba podaná dne 7. června 2010 — Microban International a Microban (Europe) v. Komise 51	51
2010/C 221/83	Věc T-263/10: Žaloba podaná dne 16. června 2010 — Španělsko v. Komise 52	52
2010/C 221/84	Věc T-264/10: Žaloba podaná dne 16. června 2010 — Španělsko v. Komise 53	53
2010/C 221/85	Věc T-265/10: Žaloba podaná dne 16. června 2010 — Španělsko v. Komise 53	53
2010/C 221/86	Věc T-266/10: Žaloba podaná dne 16. června 2010 — Španělsko v. Komise 54	54
2010/C 221/87	Věc T-270/10: Žaloba podaná dne 8. června 2010 — Conceria Kara v. OHIM — Dima (KARRA) 54	54
2010/C 221/88	Věc T-271/10: Žaloba podaná dne 16. června 2010 — H v. Rada a další 55	55
2010/C 221/89	Věc T-273/10: Žaloba podaná dne 18. června 2010 — Olive Line International v. OHIM — O. International (O·LIVE) 56	56
2010/C 221/90	Věc T-278/10: Žaloba podaná dne 21. června 2010 — Wesergold Getränkeindustrie v. OHIM — Lidl Stiftung (WESTERN GOLD) 56	56

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 221/91	Věc T-286/10: Žaloba podaná dne 30. června 2010 — Fondation de l'Institut de Recherche Idiap v. Komise	57
2010/C 221/92	Věc T-452/07: Usnesení Tribunálu ze dne 18. června 2010 — Ecolan Research & Development v. OHIM (CAPS)	58
2010/C 221/93	Věc T-96/08: Usnesení Tribunálu ze dne 18. června 2010 — Global Digital Disc v. Komise	59
2010/C 221/94	Věc T-295/08: Usnesení Tribunálu ze dne 16. června 2010 — CPS Color Group v. OHIM — Fema Farben und Putze (TEMACOLOR)	59

Soud pro veřejnou službu

2010/C 221/95	Věc F-56/09: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 9. června 2010 — Marcuccio v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Žaloba o náhradu škody — Přístup správy do služebního bytu úředníka — Respektování obydlí a soukromého života“)	60
2010/C 221/96	Věc F-45/10: Žaloba podaná dne 11. června 2010 — Kaser v. Komise	60
2010/C 221/97	Věc F-47/10: Žaloba podaná dne 18. června 2010 — Hecq v. Komise	61
2010/C 221/98	Věc F-49/10: Žaloba podaná dne 24. června 2010 — De Nicola v. EIB	61
2010/C 221/99	Věc F-52/10: Žaloba podaná dne 3. července 2010 — Merhzaoui v. Rada	61

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2010/C 221/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 209, 31.7.2010

Dřívější publikace

Úř. věst. C 195, 17.7.2010

Úř. věst. C 179, 3.7.2010

Úř. věst. C 161, 19.6.2010

Úř. věst. C 148, 5.6.2010

Úř. věst. C 134, 22.5.2010

Úř. věst. C 113, 1.5.2010

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. června 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-105/08) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb služeb a volný pohyb kapitálu — Články 49 ES a 56 ES, jakož i články 36 a 40 dohody o EHP — Přímé daně — Zdanění obdržení úroků — Nepříznivé zacházení s nerezidenty — Důkazní břemeno“)

(2010/C 221/02)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: R. Lyal a M. Afonso, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, J. Menezes Leitão a C. Guerra Santos, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Litevská republika (zástupci: D. Kriauciūnas a V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 49 ES a 56 ES — Rozdílné zacházení, pokud jde o zdanění úroků placených finančním institucím podle toho, zda mají svoje sídlo na portugalském území, či nikoli

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Litevská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 116, 9.5.2008.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. června 2010 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-211/08) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Článek 49 ES — Sociální zabezpečení — Nezbytná nemocniční léčba během přechodného pobytu v jiném členském státě — Neexistence nároku na hrazení péče příslušnou institucí, které je doplňkem náhrady poskytnuté institucí členského státu pobytu“)

(2010/C 221/03)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Vidal Puig a E. Traversa, zmocněnci)

Žalované: Španělské království (zástupce: J. M. Rodríguez Cárcamo, zmocněnec)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Belgické království (zástupci: M. Jacobs a L. Van den Broeck, zmocněnci), Dánské království (zástupci: J. Bering Liisberg a R. Holdgaard, zmocněnci), Finská republika (zástupce: A. Guimaraes-Purokoski, zmocněnec), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: H. Walker, zmocněnec, M. Hoskins, barrister)

Předmět věci

Porušení článku 49 ES a čl. 22 odst. 1 písm. a) bodu i) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35) — Nenahrazení nemocničních nákladů vzniklých v zahraničí — Výjimečné okolnosti

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Belgické království, Dánské království, Finská republika, jakož i Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 197, 2.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret — Dánsko) — CopyGene A/S v. Skatteministeriet

(Věc C-262/08) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Osvobození — Článek 13 část A odst. 1 písm. b) — Nemocniční a lékařská péče — Úzce související služby — Řádně uznané zařízení těžké povahy jako nemocnice, léčebné a diagnostické ústavy — Soukromá banka kmenových buněk — Služby odběru, přepravy, rozboru a skladování pupečnickové krve novorozenců — Případné autologní nebo alogenní použití kmenových buněk“)

(2010/C 221/04)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: CopyGene A/S

Žalovaný: Skatteministeriet

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Østre Landsret — Výklad čl. 13 části A bodu 1 písm. b) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145 s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23), nyní čl. 132 bod 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Osvobození poskytování nemocniční a lékařské péče, jakož i služeb, které s nimi úzce souvisí — Služby spočívající v odběru, dopravě, rozboru a skladování pupečnickové krve novorozenců za účelem autologního použití kmenových buněk potenciálně úzce související s budoucí možnou nemocniční léčbou, poskytované soukromou bankou kmenových buněk

Výrok

- 1) Pojem činnosti „úzce související“ s „nemocniční a lékařskou péčí“ ve smyslu čl. 13 části A odst. 1 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na takové činnosti, jakými jsou činnosti dotčené v původním řízení, které spočívají v odběru, přepravě, rozboru a skladování pupečnickové krve, jakož i ve skladování kmenových buněk obsažených v takové krvi, pokud nemocniční lékařská péče, se kterou takové činnosti souvisejí pouze případně, není fakticky poskytována, neprobíhá nebo dosud není plánována.
- 2) Pokud jsou takové služby bank kmenových buněk, jakými jsou služby dotčené v původním řízení, poskytovány oprávněnými zdravotnickými pracovníky, třebaže takové banky kmenových buněk, byt' mají povolení příslušných zdravotnických orgánů členského státu v rámci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/23/ES ze dne 31. března 2004 o stanovení jakostních a bezpečnostních norem pro darování, odběr, vyšetřování, zpracování, konzervaci, skladování a distribuci lidských tkání a buněk, k nakládání s

lidskými tkáněmi a buňkami, nedostávají podporu z veřejného systému sociálního zabezpečení a úhrady, které jim jsou odváděny, nejsou z uvedeného systému hrazeny, čl. 13 část A odst. 1 písm. b) šesté směrnice nebrání tomu, aby vnitrostátní orgány měly za to, že taková osoba povinná k dani, jakou je CopyGene A/S, není „dalším řádně uznaným zařízením téže povahy [jako nemocnice, léčebné nebo diagnostické ústavy]“ ve smyslu čl. 13 části A odst. 1 písm. b) šesté směrnice 77/388. Nicméně toto ustanovení nemůže být vykládáno ani v tom smyslu, že jako takové vyžaduje, aby příslušné orgány odmítly postavit takovou soukromou banku kmenových buněk naroveň „řádně uznanému“ zařízení pro účely dotčeného osvobození od daně. Předkládajícímu soudu přísluší, aby v nezbytném rozsahu ověřil, zda odmítnutí uznání pro účely osvobození od daně stanoveného v čl. 13 části A odst. 1 písm. b) šesté směrnice 77/388 je v souladu s právem Unie a zejména se zásadou daňové neutrality

(¹) Úř. věst. C 209, 15.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione Tributaria Regionale di Torino — Itálie) — P. Ferrero E C. SPA v. Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), General Beverage Europe BV v. Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

(Spojené věci C-338/08 a C-339/08) (¹)

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Směrnice 90/435/EHS — Pojem „srážková daň“ — Uplatnění poplatku ve výši 5 % při rozdělování dividendy a „vrácení navýšení daně v souvislosti s konečným vyúčtováním“ italskou dceřinou společností její mateřské společnosti usazené v Nizozemsku na základě dvoustranné smlouvy“)

(2010/C 221/05)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione Tributaria Regionale di Torino

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: P. Ferrero e C. SPA (C-338/08), General Beverage Europe BV (C-339/08)

Žalované: Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Commissione Tributaria Regionale di Torino — Výklad čl. 5 odst. 1 a čl. 7 odst. 2 směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. L 225, s. 6) — Pojem srážková daň — Mateřská společnost v Nizozemsku, která obdrží dividendy od své dceřiné společnosti v Itálii po odečtení poplatku ve výši 5 % podle čl. 10 odst. 2 Smlouvy mezi Itálií a Nizozemským královstvím o zamezení ekonomického dvojího zdanění dividend — Srážková daň, která se použije na částky vyplacené z titulu „maggiorazione di conguaglio“, stanovená v čl. 10 odst. 3 smlouvy

Výrok

- 1) S výhradou zejména toho, že předkládající soud ověří ve smyslu ozřejmeném v bodě 38 tohoto rozsudku povahu „vrácení“ „navýšení zdanění v souvislosti s konečným vyúčtováním“ dotčeného ve věcech v původním řízení provedeného italskou společností vůči nizozemské společnosti na základě čl. 10 odst. 3 Smlouvy mezi Italskou republikou a Nizozemským královstvím o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a majetku a zabránění daňovým únikům, s dodatkovým protokolem, uzavřené v Haagu dne 8. května 1990, je třeba mít za to, že taková daňová srážka, jako je srážka dotčená ve věcech v původním řízení, nepředstavuje v rozsahu, v němž se uplatní na uvedené vrácení, srážkovou daň z rozděleného zisku, která je v zásadě zakázána čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států, ve znění platném v rozhodné době z hlediska skutečností v původním řízení. Nicméně v případě, že by měl předkládající soud za to, že uvedené „vrácení“ tohoto navýšení zdanění nemá daňovou povahu, by taková daňová srážka, jako je srážka dotčená ve věcech v původním řízení, představovala srážkovou daň z rozděleného zisku, která je v zásadě zakázána čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice 90/435.
- 2) Kdyby předkládající soud považoval daňovou srážku dotčenou ve věcech v původním řízení za srážkovou daň z rozděleného zisku ve smyslu čl. 5 odst. 1 směrnice 90/435, ve znění platném v rozhodné době z hlediska skutečností v původním řízení, bylo by možné mít za to, že tato daňová srážka spadá do rozsahu působnosti čl. 7 odst. 2 téže směrnice 90/435, pouze tehdy, kdyby uvedená smlouva stanovila ustanovení k zamezení nebo omezení ekonomického dvojího zdanění rozdělených dividend a uplatnění uvedené srážky by narušilo jejich účinky, což by příslušelo posoudit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 260, 11.10.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Treviso — Itálie) — trestní řízení proti Luigimu Pontinimu, Emanuele Rechovi, Dinu Bonorovi, Giovannimu Foratovi, Lauře Forato, Adele Adami, Sinergie sas di Rech & C., Impresa individuale Forato Giovanni, Forato srl, Giglio srl, Impresa individuale Rech Emanuele, Ivo Colomberottovi, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricoltura — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuele, Asolat di Rech Emanuele & C.

(Věc C-375/08) ⁽¹⁾

(„Zemědělství — Společná organizace trhů — Hovězí a telecí maso — Nařízení (ES) č. 1254/1999 — Finanční podpora Společenství týkající se zvláštních prémie na skot samčího pohlaví a extenzifikační prémie — Podmínky poskytnutí — Výpočet intenzity chovu zvířat chovaných v zemědělském podniku — Pojem krmné plochy, kterou lze využívat — Nařízení (EHS) č. 3887/92 a (ES) č. 2419/2001 — Integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpory Společenství — Vnitrostátní právní úprava vyžadující pro poskytnutí finančních podpor Společenství předložení platného právního titulu dokládajícího užívání obhospodařovaných krmných ploch“)

(2010/C 221/06)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Treviso

Účastníci původního trestního řízení

Luigi Pontini, Emanuele Rech, Dino Bonora, Giovanni Forato, Laura Forato, Adele Adami, Sinergie sas di Rech C., Impresa individuale Forato Giovanni, Forato srl, Giglio srl, Impresa individuale Rech Emanuele, Ivo Colomberotto, Agenzia Veneta per i pagamenti in agricoltura — AVEPA, Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Agrirocca di Rech Emanuele, Asolat di Rech Emanuele C.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale di Treviso — Výklad nařízení Rady č. 1254/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s hovězím a telecím masem (Úř. věst. L 160, s. 21) — Pojem „krmná plocha“ — Vnitrostátní právní úprava, která v případě, že neexistuje vlastnický právní titul, podřizuje poskytnutí finanční podpory Společenství předložením platného právního titulu, jenž odůvodňuje užívání krmných ploch

Výrok

Právní úprava Společenství, a především nařízení Rady (ES) č. 1254/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s

hovězím a telecím masem nepodmiňují vyhovění žádosti o zvláštní prémie na skot samčího pohlaví nebo extenzifikační prémie předložením platného právního titulu dokládajícího právo žadatele o podpory užívat krmné plochy, které jsou předmětem této žádosti. Právní úprava Společenství však nebrání tomu, aby členské státy uložily ve svých právních předpisech povinnost takový titul předložit za podmínky, že budou respektovány cíle sledované právní úpravou Společenství, jakož i obecné zásady práva Společenství, zejména pak zásada proporcionality.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 327, 20.12.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 17. června 2010 — Lafarge SA v. Evropská komise, Rada Evropské unie

(Věc C-413/08 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Kartelová dohoda — Sádronové desky — Zkreslení důkazů — Důkazní břemeno — Nedostatek odůvodnění — Nařízení č. 17 — Článek 15 odst. 2 — Sankce — Opakování protiprávního jednání — Fáze, ve které se zohledňuje odrazující účinek pokuty“)

(2010/C 221/07)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Lafarge SA (zástupci: A. Winckler, F. Brunet, E. Paroche, H. Kanellopoulos a C. Medina, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a N. von Lingen, zmocněnci), Rada Evropské unie

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího senátu) ze dne 8. července 2008, Lafarge SA v. Komise (T-54/03), jímž Soud zamítl žalobu navrhovatelky směřující ke zrušení rozhodnutí Komise ze dne 27. listopadu 2002, kterým jí byla uložena pokuta podle článku 81 Smlouvy o ES — Kartel spočívající ve stanovování cen sádronových desek — Porušení povinnosti uvést odůvodnění a předpisů o důkazním břemenu — Porušení zásad rovného zacházení a proporcionality, co se týče výpočtu částky pokuty — Pojem „opakování protiprávního jednání“

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Lafarge SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 327, 20.12.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. června 2010 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-423/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Vlastní zdroje — Postupy při vybírání dovozních a vývozních cel — Nedodržení lhůt pro připsání vlastních zdrojů — Opožděné zaplacení vlastních zdrojů připadajících na tato cla“)

(2010/C 221/08)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Aresu a A. Caeiros, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: I. Bruni, zmocněnec, G. Albenzio a F. Arena, avvocati dello Stato)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalovanou: Finská republika (zástupce: J. Heliskoski, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 2, 6, 9, 10 a 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 155, s. 1), a nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 169), jakož i článku 220 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307) — Opožděná platba vlastních zdrojů Společenství v případě vybrání dovozního cla a posteriori

Výrok

- 1) Italská republika tím, že v případě dodatečného výběru cla nedodržela lhůtu pro připsání vlastních zdrojů Společenství, a v souvi-

slosti s tím tyto vlastní zdroje uhradila opožděně, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2, 6 a 9 až 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství a z článků 2, 6 a 9 až 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství, jakož i z článku 220 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.

- 2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

- 3) Finská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. června 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-492/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/112/ES — Daň z přidané hodnoty — Snížená sazba — Článek 96 a čl. 98 odst. 2 — Příloha III, bod 15 — Bezplatná právní pomoci — Plnění poskytovaná advokáty — Úplná nebo částečná náhrada ze strany státu“)

(2010/C 221/09)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: M. Afonso, zmocněnkyně)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a J. — S. Pilczer, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 96 a čl. 98 odst. 2 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (směrnice o DPH) (Úř. věst. L 347, s. 1) — Snížená sazba DPH — Kategorie služeb uvedených v příloze III směrnice o DPH, na které lze použít sníženou sazbu — Snížení sazby DPH pro plnění poskytovaná advokáty nahrazovaná státem v rámci bezplatné právní pomoci

Výrok

1) Francouzská republika tím, že uplatňuje sníženou sazbu daně z přidané hodnoty na plnění poskytovaná advokáty, advokáty u Conseil d'État a Cour de cassation a „avoués“, za která jim v rámci bezplatné právní pomoci náleží plná, nebo částečná náhrada ze strany státu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 96 a čl. 98 odst. 2 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.

2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 19, 24.1.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht München — Německo) — British American Tobacco (Germany) GmbH v. Hauptzollamt Schweinfurt

(Věc C-550/08) (¹)

(„Směrnice 92/12/EHS — Výrobky podléhající spotřební dani — Dovoz surového tabáku nepodléhajícího spotřební dani v režimu aktivního zušlechťovacího styku — Zpracování na řezaný tabák — Přeprava mezi členskými státy — Průvodní doklad“)

(2010/C 221/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobce: British American Tobacco (Germany) GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Schweinfurt

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht München — Výklad čl. 5 odst. 2 a čl. 15 odst. 4 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. L 76, s. 1) — Řezaný tabák podléhající spotřební dani, který byl vyrobený v jiném členském státě v rámci aktiv-

ního zušlechťovacího styku ze surového tabáku, který při dovozu do Společenství nepodléhal spotřební dani — Požadavek průvodního dokladu vystaveného odesílatelem podle článku 18 odst. 1 směrnice 92/12/EHS pro účely režimu podmíněného osvobození tabáku od daně, pokud se jedná o přepravu tohoto tabákového výrobku mezi členskými státy?

Výrok

Článek 5 odst. 2 první pododstavec první odrážka směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani musí být vykládán v tom smyslu, že výrobky podléhající spotřební dani (tabákové výrobky) vyrobené z výrobků nepodléhajících spotřební dani (surový tabák) dovezených do Společenství v režimu aktivního zušlechťovacího styku se považují za podmíněně osvobozené od spotřební daně ve smyslu tohoto ustanovení, jestliže se staly výrobky podléhajícími spotřební dani pouze na základě zpracování na území Společenství, takže mohou být mezi členskými státy přepravovány, aniž by správní orgány mohly vyžadovat doklad úřední nebo obchodní povahy stanovený v čl. 18 odst. 1 této směrnice.

(¹) Úř. věst. C 69, 21.3.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. června 2010 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-571/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 95/59/ES — Daně jiné než daně z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků — Článek 9 odst. 1 — Volné stanovení maloobchodních prodejních cen výrobků jejich výrobci a dovozci — Vnitrostátní právní úprava stanovící minimální maloobchodní prodejní ceny cigaret — Odůvodnění — Ochrana veřejného zdraví“)

(2010/C 221/11)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: W. Mölls a L. Pignataro, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: I. Bruni, poté G. Palmieri, zmocněnci a F. Arena, avvocato dello Stato)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 9 směrnice Rady 95/59/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků (Úř. věst. L 291, s. 40; Zvl. vyd. 09/01, s. 283) — Stanovení minimální ceny — Schvalování cen

Výrok

1) *Italská republika tím, že stanovila minimální cenu za cigarety, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 9 odst. 1 směrnice Rady 95/59/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků, ve znění směrnice Rady 2002/10/ES ze dne 12. února 2002.*

2) *Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven administrativen sad — Bulharsko) — Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv v. Petar Dimitrov Kalinchev

(Věc C-2/09) (¹)

(„Spotřební daně — Zdanění ojetých motorových vozidel — Uložení vyšší daně při dovozu ojetých motorových vozidel, než činí daň u vozidel, která jsou v tuzemsku již v oběhu — Zdanění v závislosti na roku výroby a počtu najetých kilometrů uvedených na tachometru vozidel — Pojem „podobné domácí výrobky““)

(2010/C 221/12)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv

Žalovaný: Petar Dimitrov Kalinchev

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Varhoven Administrativen Sad (Bulharsko) — Výklad článku 25 ES a čl. 90 prvního pododstavce ES, jakož i čl. 3 odst. 3 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. L 76, s. 1) — Vnitrostátní (spotřební) daň vybíraná z ojetých motorových vozidel při jejich dovozu z členského státu do tuzemska, která je vyšší než spotřební daň, jež je vybírána z nových motorových vozidel dovezených na stejné území, z nichž, pokud jsou v provozu, již při jejich dalším prodeji jako ojetá motorová vozidla není spotřební daň vybírána — Pojem „podobné domácí výrobky“ — Slučitelnost vnitrostátních právních předpisů s právem Společenství

Výrok

1) Ustanovení čl. 3 odst. 3 prvního pododstavce směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani se nepoužije v takové věci, jaká je předmětem původního řízení, a nemůže tedy bránit tomu, aby členský stát zavedl režim spotřební daně pro ojetá motorová vozidla při jejich vstupu na území členského státu, jež je spotřební daní, která není přímo vybírána při dalším prodeji motorových vozidel, která se již nacházejí na území tohoto členského státu, a z nichž byla taková spotřební daň zaplacená již při prvním vstupu na území členského státu, za předpokladu, že taková úprava nepovede k formalitám při přechodu hranice v rámci obchodu mezi členskými státy.

2) Článek 110 první pododstavec SFEU musí vykládat v tom smyslu, že ojetá motorová vozidla dovážená do Bulharska musí být považována za výrobky podobné ojetým motorovým vozidlům, která již byla na území tohoto státu registrována a která byla bez ohledu na jejich původ dovezena na území uvedeného státu jako nová vozidla.

3) Článek 110 první pododstavec SFEU brání odlišnému režimu spotřební daně uplatňovanému členským státem na motorová vozidla za takových okolností, jaké jsou předmětem projednávaného případu, pokud tento režim zatěžuje ojetá motorová vozidla dovážená z jiných členských států odlišně od ojetých motorových vozidel dovezených jakožto nová vozidla, která již byla na území tohoto státu registrována.

(¹) Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 17. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Bíróság — Maďarsko) — Nawras Bolbol v. Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Věc C-31/09) ⁽¹⁾

(„Směrnice 2004/83/ES — Minimální normy pro uznávání státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti za uprchlíky — Osoba bez státní příslušnosti palestinského původu, která nepožádala o ochranu nebo podporu Agentury OSN pro pomoc a práci ve prospěch palestinských uprchlíků na Blízkém východě (UNRWA) — Žádost o přiznání postavení uprchlíka — Zamítnutí z důvodu nesplnění podmínek stanovených v čl. 1 oddílu A Úmluvy o právním postavení uprchlíků podepsané v Ženevě dne 28. července 1951 — Právo této osoby bez státní příslušnosti na uznání za uprchlíka na základě čl. 12 odst. 1 písm. a) druhé věty směrnice 2004/83“)

(2010/C 221/13)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nawras Bolbol

Žalovaný: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Fővárosi Bíróság (Maďarsko) — Výklad čl. 12 odst. 1 písm. a) směrnice Rady ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (Úř. věst. L 304, s. 12) — Osoba z Palestiny bez státní příslušnosti, která nepožádala o ochranu nebo pomoc Agentury OSN pro pomoc palestinským uprchlíkům na Blízkém východě (UNRWA), jejíž žádost, která směřuje k získání postavení uprchlíka, byla zamítnuta z toho důvodu, že neexistují podmínky stanovené v čl. 1 části A Ženevské úmluvy — Právo této osoby bez státní příslušnosti na přiznání postavení uprchlíka na základě čl. 12 odst. 1 písm. a) druhého pododstavce směrnice 2004/83/ES

Výrok

Pro účely použití čl. 12 odst. 1 písm. a) první věty směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby [aby mohli být uznáni za uprchlíka nebo osobu], která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany, osoba požívá ochrany nebo podpory od jiné odborné organizace Spojených národů než Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, pokud tato osoba této ochrany nebo této podpory skutečně využívá.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 4.4.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. června 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-37/09) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Nakládání s ilegálně uloženými odpady — Směrnice 2006/12/ES — Směrnice 80/68/EHS“)

(2010/C 221/14)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. B. Laignelot, S. Pardo Quintillán a P. Guerra e Andrade, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, M. J. Lois a P. Lopes, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 4 a 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech (Úř. věst. L 114, s. 9), kterou byla kodifikována směrnice Rady 75/442/EHS o odpadech, a článků 3 a 5 směrnice Rady 80/68/EHS ze dne 17. prosince 1979 o ochraně podzemních vod před znečišťováním některými nebezpečnými látkami (Úř. věst. L 20, s. 43) — Odkládání odpadů v bývalých kamenolomech — Kamenolomy „dos Limas, dos Linos e dos Barreiras“ [Lourosa] — Neexistence kontroly

Výrok

- 1) Portugalská republika tím, že nepřijala nezbytná opatření v rámci nakládání s odpady ilegálně uloženými v bývalých kamenolomech Limas a Linos, které se nacházejí na území obce Lourosa, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 4 a 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech, kterou byla kodifikována směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech, a z článku 3 písm. b), jakož i článku 5 směrnice Rady 80/68/EHS ze dne 17. prosince 1979 o ochraně podzemních vod před znečišťováním některými nebezpečnými látkami.
- 2) Ve zbyvajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Portugalská republika ponese vlastní náklady řízení a je povinna nahradit dvě třetiny nákladů řízení Evropské komise. Komise ponese jednu třetinu svých vlastních nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 82, 4.4.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. června 2010 — Barbara Becker v. Harman International Industries Inc., Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc C-51/09 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Slovní ochranná známka Barbara Becker — Námitky majitele slovních ochranných známek Společenství BECKER a BECKER ONLINE PRO — Posouzení nebezpečí záměny — Posouzení podobnosti označení z pojmového hlediska“)

(2010/C 221/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Barbara Becker (zástupce: P. Baronikians, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Harman International Industries Inc., Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) ze dne 2. prosince 2008 ve věci

T-212/07, Harman International Industries, Inc. v. OHIM — Becker (Barbara Becker) (T-212/07), kterým Soud zrušil rozhodnutí R-502/2006-1 prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 7. března 2007, kterým bylo zrušeno rozhodnutí námitkového oddělení o zamítnutí zápisu slovní ochranné známky „Barbara Becker“ pro výrobky zařazené do třídy 9 v rámci námítky podané společností Harman International Industries, Inc.

Výrok

- 1) Rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 2. prosince 2008, Harman International Industries v. OHIM — Becker (Barbara Becker) (T 212/07) se zrušuje.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 82, 4.4.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Leo-Libera GmbH v. Finanzamt Buchholz in der Nordheide

(Věc C-58/09) (¹)

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Článek 135 odst. 1 písm. i) — Osvobození sázek, loterií a jiných hazardních her nebo her o peníze od daně — Podmínky a omezení — Oprávnění členských států stanovit tyto podmínky a omezení“)

(2010/C 221/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Leo-Libera GmbH

Žalovaný: Finanzamt Buchholz in der Nordheide

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesfinanzhof — Výklad čl. 135 odst. 1 písm. i) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní úprava, podle níž jsou od DPH osvobozeny jen některé sázky a loterie, zatímco všechny ostatní hazardní hry nebo hry o peníze jsou z tohoto osvobození vyňaty.

Výrok

Článek 135 odst. 1 písm. i) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že využití možnosti, kterou disponují členské státy, stanovit podmínky a omezení pro osvobození od daně z přidané hodnoty uvedené v tomto ustanovení těmto členským státům dovoluje osvobodit od této daně jen některé hazardní hry nebo hry o peníze.

(¹) Úř. věst. C 113, 16.5.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Itálie) — Agra Srl v. Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

(Věc C-75/09) (¹)

(„Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Celní kodex Společenství — Článek 221 odst. 3 a 4 — Vymáhání celního dluhu po propuštění zboží — Promlčení — Trestný čin“)

(2010/C 221/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Agra Srl

Žalovaná: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Výklad čl. 221 odst. 3

a 4 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1) — Vybrání celního dluhu — Překročení lhůty ke sdělení výše cla, které má být vybráno v případě dluhu vyplývajícího z činnosti, která je předmětem trestního řízení u soudu — Vnitrostátní právní úprava, která upravuje stavení běhu uvedené lhůty až do doby, kdy rozhodnutí vydané v návaznosti na trestní řízení v důsledku činnosti, na základě níž celní dluh vznikl, nabude právní moci

Výrok

Článek 221 odst. 3 a 4 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které v případě, kdy k neuhrazení cla dojde v důsledku trestného činu, promlčení lhůta začíná běžet ode dne, kdy rozhodnutí nebo rozsudek vydané v trestním řízení nabudou právní moci.

(¹) Úř. věst. C 102, 1.5.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce VAT and Duties Tribunal, Manchester — Spojené království) — Future Health Technologies Ltd v. Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Věc C-86/09) (¹)

(„Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Osvobození — Článek 132 odst. 1 písm. b) a c) — Poskytnutí nemocniční a lékařské péče a s ní úzce související činnosti — Poskytnutí lékařské péče při výkonu lékařských a nelékařských zdravotnických povolání — Odběr, rozbor a zpracování pupečnickové krve — Skladování kmenových buněk — Případné budoucí použití pro účely léčby — Plnění tvořená souborem dílčích činností a úkonů“)

(2010/C 221/18)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Future Health Technologies Ltd

Žalovaný: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — VAT and Duties Tribunal, Manchester — Výklad čl. 132 odst. 1 písm. b) a c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty — Osvobození od daně — Pojmy „poskytnutí nemocniční a lékařské péče a s ní úzce související činnosti“ a „poskytnutí lékařské péče“ — Služby, jejichž předmětem je odběr, přeprava, analýza a skladování krve a kmenových buněk z pupečníku novorozenců pro účely případné léčby

Výrok

- 1) Je-li účelem činností spočívajících v zasílání sad pro odběr pupečnickové krve novorozenců, jakož i rozboru a zpracování této krve a případně skladování kmenových buněk obsažených v této krvi k případnému budoucímu použití pro účely léčby pouze zajistit, aby byl k dispozici prostředek pro zdravotní léčbu za nejistého předpokladu, že se stane nezbytnou, a nikoliv, aby jako takové sloužily k diagnostikování, léčení nebo uzdravování nemocí nebo zdravotních obtíží, nespádají takové činnosti, ať již posuzovány společně nebo samostatně, pod pojem „nemocniční a lékařské péče“ uvedený v čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ani pod pojem „poskytnutí lékařské péče“ uvedený v čl. 132 odst. 1 písm. c) této směrnice. Jinak by tomu bylo pouze tehdy, co se týče rozboru pupečnickové krve, pokud by účelem tohoto rozboru bylo skutečně umožnění stanovit lékařskou diagnózu, což by musel v případě potřeby ověřit předkládající soud.
- 2) Pojem činností, které „úzce souvisejí“ s „nemocniční a lékařskou péčí“ ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112, je třeba vykládat v tom smyslu, že nezahrnuje takové činnosti, jaké jsou dotčeny v původním řízení a které spočívají v zasílání sad pro odběr pupečnickové krve novorozenců, jakož i rozboru a zpracování této krve a případně skladování kmenových buněk obsažených v této krvi k případnému budoucímu použití pro účely léčby, se kterou takové činnosti souvisejí pouze případně a která není fakticky poskytována, neprobíhá nebo dosud není plánována.

(¹) Úř. věst. C 102, 1.5.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Trani — Itálie) — Francesca Sorge v. Poste Italiane SpA

(Věc C-98/09) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou — Ustanovení 8 — Údaje, které musí být uvedeny ve smlouvě na dobu určitou uzavřené s cílem nahradit nepřítomného zaměstnance — Snížení obecné úrovně ochrany zaměstnanců — Konformní výklad“)

(2010/C 221/19)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Trani

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Francesca Sorge

Žalovaná: Poste Italiane SpA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale di Trani — Výklad ustanovení 8 přílohy směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368) — Vnitrostátní právní úprava, která pro podpis smlouvy o nahrazení na dobu určitou nestanoví uvedení jmen nahrazovaných osob a důvody nahrazení

Výrok

- 1) Ustanovení 8 bodu 3 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která zrušila povinnost zaměstnavatele uvést ve smlouvě na dobu určitou uzavřené za účelem nahrazení nepřítomných zaměstnanců jména těchto zaměstnanců a důvody jejich nahrazení a omezuje se na stanovení toho, že takové smlouvy musejí být písemné a musejí uvádět důvody pro použití těchto smluv, pokud jsou tyto nové podmínky kompenzovány přijetím jiných záruk nebo ochranných opatření nebo se týkají

pouze omezené kategorie zaměstnanců, kteří uzavřeli pracovní smlouvu na dobu určitou, což přísluší ověřit uvedenému předkládajícímu soudu.

- 2) Ustanovení 8 bod 3 rámcové dohody nemá přímý účinek, a proto je na předkládajícím soudu, aby v případě, že dospěje k závěru, že je vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení neslučitelná s právem Unie, nevyloučil jeho použití, nýbrž vyložil je, jak jen to bude možné, v souladu se směrnicí 1999/70 a s účelem sledovaným rámcovou dohodou.

(¹) Úř. věst. C 129, 6.6.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. června 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Belgie) — Terre wallonne ASBL (C-105/09), Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09) v. Région wallonne

(Spojené věci C-105/09 a C-110/09) (¹)

(„Směrnice 2001/42/ES — Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí — Směrnice 91/676/EHS — Ochrana vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů — Akční programy pro ohrožené oblasti“)

(2010/C 221/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Terre wallonne ASBL (C-105/09), Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09)

Žalované: Région wallonne

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Conseil d'État — Výklad čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze

zemědělských zdrojů (Úř. věst. L 375, s. 1), jakož i článků 3, 2 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, s. 30) — Vypracování programů činnosti týkajících se vymezených ohrožených oblastí — Povaha a dosah povinnosti — Nezbytné posouzení vlivů programů hospodaření s dusíkem na životní prostředí

Výrok

Akční program přijatý na základě čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů je v zásadě plánem nebo programem uvedeným v čl. 3 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí, jestliže představuje „plán“ nebo „program“ ve smyslu čl. 2 písm. a) poslední uvedené směrnice a obsahuje opatření, jejichž dodržení je podmínkou pro vydání povolení, které má být uděleno pro realizaci záměrů vyjmenovaných v přílohách I a II směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997.

(¹) Úř. věst. C 129, 6.6.2009.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. března 2010 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-169/09) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Požadavky na ekodesign energetických spotřebičů — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2010/C 221/21)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Schönberg a M. Karanasou Apostolopoulou, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupkyně: N. Dafniou, zmocněnkyně)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/32/ES ze dne 6. července 2005 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů a o změně směrnice Rady 92/42/EHS a Evropského parlamentu a Rady 96/57/ES a 2000/55/ES (Úř. věst. L 191, s. 29) ve stanovené lhůtě

Výrok

1) Řecká republika tím, že nepřijala ve stanovené lhůtě právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/32/ES ze dne 6. července 2005 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů a o změně směrnic Rady 92/42/EHS a Evropského parlamentu a Rady 96/57/ES a 2000/55/ES, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 153, 4.7.2009.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 24. června 2010 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-478/09) (¹)

(„Fúze nebo rozdělení akciových společností — Požadavek na zprávu nezávislého znalce — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2010/C 221/22)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. La Pergola a M. Karanasou Apostolopoulou, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupci: N. Dafniou a V. Karra, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí ve stanovené lhůtě předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí Evrop-

ského parlamentu a Rady 2007/63/ES ze dne 13. listopadu 2007, kterou se mění směrnice Rady 78/855/EHS a 82/891/EHS, pokud jde o požadavek na zprávu nezávislého znalce v případě fúze nebo rozdělení akciových společností

Výrok

1) Řecká republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/63/ES ze dne 13. listopadu 2007, kterou se mění směrnice Rady 78/855/EHS a 82/891/EHS, pokud jde o požadavek na zprávu nezávislého znalce v případě fúze nebo rozdělení akciových společností, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 24, 30.1.2010.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. června 2010 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Francie) — v řízení proti Azizovi Melkimu (C-188/10) a Selimu Abdelimu (C-189/10)

(Spojené věci C-188/10 a C-189/10) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Článek 267 SFEU — Přezkum souladu vnitrostátního zákona jak s právem Unie, tak s vnitrostátní ústavou — Vnitrostátní právní úprava stanovící přednost incidenčního řízení kontroly ústavnosti — Článek 67 SFEU — Volný pohyb osob — Zrušení ochrany vnitřních hranic — Nařízení (ES) č. 562/2006 — Články 20 a 21 — Vnitrostátní právní úprava, která umožňuje provádět ověřování totožnosti v pásnu mezi pozemní hranicí Francie se státy, které jsou smluvními stranami Úmluvy k provedení Schengenské dohody, a linií vzdálenou 20 kilometrů od této hranice směrem do vnitrozemí“)

(2010/C 221/23)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Aziz Melki (C-188/10), Selim Abdeli (C-189/10)

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Cour de cassation – Výklad obecných zásad práva Unie a článků 67 a 267 SFEU – Povinné předchozí předložení otázky ústavnosti Conseil constitutionnel, pokud předpokládáný nesoulad ustanovení vnitrostátního práva s Ústavou vyplývá z jeho rozporu s ustanoveními práva Unie – Přednost práva Unie před vnitrostátním právem – Volný pohyb osob – Neprovádění kontrol osob na vnitřních hranicích

Výrok

- 1) Článek 267 SFEU brání právním předpisům členského státu, které zavádějí incidenční řízení kontroly ústavnosti vnitrostátních zákonů v rozsahu, v němž přednostní povaha tohoto řízení ve svém důsledku brání všem ostatním vnitrostátním soudům, jak před předložením otázky ústavnosti vnitrostátnímu soudu pověřenému výkonem kontroly ústavnosti zákonů, tak případně po vydání rozhodnutí uvedeného soudu o této otázce, ve výkonu jejich pravomoci nebo v plnění jejich povinnosti obrátit se na Soudní dvůr s předběžnými otázkami. Článek 267 SFEU naopak takovým vnitrostátním právním předpisům nebrání, nakolik mohou ostatní vnitrostátní soudy i nadále

— obrátit se v kterémkoli okamžiku v průběhu řízení, který považují za vhodný, dokonce i po ukončení incidenčního řízení kontroly ústavnosti, na Soudní dvůr s jakoukoli předběžnou otázkou, kterou pokládají za nezbytnou,

— přijmout jakékoli opatření nezbytné k zajištění předběžné soudní ochrany práv přiznaných právním řádem Unie, a

— po ukončení takového incidenčního řízení upustit od použití dotčeného ustanovení vnitrostátního právního předpisu, pokud rozhodnou, že je v rozporu s právem Unie.

Je na předkládajícím soudu, aby ověřil, zda lze vnitrostátní právní předpisy dotčené v původních řízeních vykládat v souladu s těmito požadavky práva Unie.

- 2) Článek 67 odst. 2 SFEU, jakož i články 20 a 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15.

března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), brání vnitrostátním právním předpisům, které policejním orgánům dotčeného členského státu svěřují pravomoc ověřovat pouze v pásnu širokém 20 kilometrů od pozemní hranice tohoto státu se smluvními státy Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, podepsané v Schengenu (Lucembursko) dne 19. června 1990, totožnost osob bez ohledu na jejich chování a na zvláštní okolnosti zakládající riziko narušení veřejného pořádku za účelem kontroly, zda jsou dodržovány povinnosti týkající se držení, nošení a předkládání dokladů a potvrzení stanovené zákonem, aniž by stanovily nezbytné meze této pravomoci zaručující, že výkon uvedené pravomoci v praxi nemůže mít účinek rovnocenný hraničním kontrolám.

(¹) Úř. věst. C 161, 19.6.2010.

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. prosince 2009 Goldman Management AD proti usnesení Soudu prvního stupně vydanému dne 16. listopadu 2009 ve věci T-354/09

(Věc C-507/09 P)

(2010/C 221/24)

Jednací jazyk: bulharština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Goldman Management AD (zástupce: I. Lilkova, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Bulharská republika

Usnesením ze dne 6. května 2010, Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je zjevně nepřipustný.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 6. května 2010 —
ADV Allround Vermittlungs AG v. Finanzamt
Hamburg-Bergedorf**

(Věc C-218/10)

(2010/C 221/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ADV Allround Vermittlungs AG v likvidaci

Žalovaný: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Předběžné otázky

- 1) Je nutno čl. 9 odst. 2 písm. e) odrážku 6 „šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně“⁽¹⁾ (dále jen „směrnice 77/388“) (později čl. 56 odst. 1 písm. f) „směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty“ ve znění platném do 31. prosince 2009, dále jen „směrnice 2006/112“) vykládat v tom smyslu, že pojem „poskytnutí pracovníků“ zahrnuje také poskytnutí osob samostatně výdělečně činných, které nejsou zaměstnány u podniku poskytujícího plnění?
- 2) Je nutno čl. 17 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), čl. 18 odst. 1 písm. a) směrnice 77/388 (toho času článek 167, čl. 168 písm. a), čl. 169 písm. a) a čl. 178 písm. a) směrnice 2006/112) vykládat v tom smyslu, že je nezbytné přijmout opatření vnitrostátního procesního práva pro to, aby zdaniitelnost a povinnost k dani u téhož plnění byly u podniku poskytujícího plnění i u podniku přijímajícího plnění posuzovány stejně, byť jsou pro oba podniky příslušné různé finanční úřady?

Pouze v případě kladné odpovědi na druhou otázku:

- 3) Je nutno čl. 17 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) a čl. 18 odst. 1 písm. a) směrnice 77/388 (toho času článek 167,

čl. 168 písm. a), čl. 169 písm. a) a čl. 178 písm. a) směrnice 2006/112) vykládat v tom smyslu, že lhůta, během níž může příjemce plnění uplatnit odpočet daně za přijaté plnění, nesmí uplynout dřív, než bude pravomocně rozhodnuto o zdanitelnosti a povinnosti k dani ve vztahu k podniku poskytujícímu plnění?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Landgericht Baden-Baden (Německo) dne 10. května 2010
— trestní řízení proti Leu Apeltovi**

(Věc C-224/10)

(2010/C 221/26)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Baden-Baden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatsanwaltschaft Baden-Baden

Žalovaný: Leo Apelt

Předběžné otázky

- 1) Je členský stát v souladu s článkem 1 a čl. 8 odst. 2 a 4 směrnice 91/439/EHS⁽¹⁾ a při zohlednění čl. 5 odst. 1 písm. a) této směrnice, podle něhož lze průkazy pro skupinu D vydat pouze řidičům, kteří jsou již oprávněni řídit vozidla skupiny B, oprávněn odmítnout uznání platnosti řidičského průkazu zahrnujícího skupiny řidičského oprávnění B a D — zejména pokud jde o skupinu D —, který byl vydán jiným členským státem, pokud bylo držiteli tohoto řidičského průkazu vydáno řidičské oprávnění skupiny B před soudním odnětím řidičského oprávnění v prvním členském státě, avšak řidičské oprávnění skupiny D bylo tomuto držiteli vydáno až po soudním odnětí řidičského oprávnění a po uplynutí období zákazu podat žádost o nový řidičský průkaz, které bylo zároveň s tímto odnětím uloženo?

2) Pro případ, že je třeba první otázku zodpovědět záporně:

Je prvně jmenovaný členský stát oprávněn odmítnout uznání uvedeného řidičského průkazu — zejména pokud jde o řidičské oprávnění skupiny D — na základě čl. 11 odst. 4 směrnice 2006/126/ES ⁽¹⁾, podle něhož členský stát odmítne uznat platnost každého řidičského průkazu, který jiný členský stát vydal osobě, jejíž řidičský průkaz byl na území prvního členského státu odňat, pokud bylo řidičské oprávnění skupiny B vydáno dne 1. března 2006 a řidičské oprávnění skupiny D dne 30. dubna 2007 a pokud byl řidičský průkaz vydán v tento naposledy uvedený den?

(¹) Směrnice Rady 91/439/EHS ze dne 29. července 1991 o řidičských průkazech (Úř. věst. L 237, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 317).

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (Úř. věst. L 403, s. 18).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sozialgericht Nürnberg (Německo) dne 10. května 2010 — Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa jako právní nástupkyně Jose Bernala Fernandez v. Familienkasse Nürnberg

(Věc C-225/10)

(2010/C 221/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Sozialgericht Nürnberg

Účastníci původního řízení

Žalobci: Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa jako právní nástupkyně Jose Bernala Fernandez

Žalovaná: Familienkasse Nürnberg

Předběžné otázky

1) Je potřeba vykládat ustanovení čl. 77 odst. 2 písm. b) bod i) nařízení (EHS) č. 1408/71 ⁽¹⁾ v tom smyslu, že rodinné přídatky pro osoby, které v případě stáří, invalidity nebo pracovního úrazu nebo nemoci z povolání pobírají důchod podle právních předpisů více členských států (tzv. osoby pobírající dva důchody resp. několik důchodů) a jejichž

nárok na vyplacení důchodu je založen na právních předpisech bývalého státu, kde pracovali (vnitrostátní nárok na vyplacení důchodu), nemusí být státem, kde dříve pracovali, poskytnuty, pokud je ve státě, kde mají bydliště, stanovena sice srovnatelná vyšší dávka, ale která je neslučitelná s jinou dávkou, pro kterou se dotyčná osoba rozhodla na základě možnosti volby?

2) Je potřeba vykládat ustanovení čl. 78 odst. 2 písm. b) bod i) nařízení (EHS) č. 1408/71 v tom smyslu, že rodinné přídatky sirotkovi po zemřelém zaměstnanci nebo osobě samostatně výdělečně činné, kteří podléhali právním předpisům více členských států a u kterých je fiktivní nárok na sirotčí důchod založen na právních předpisech bývalého státu, kde pracovali (potencionální vnitrostátní nárok na vyplacení důchodu), nemusí být státem, kde dříve pracovali, poskytnuty, pokud je ve státě, kde mají bydliště, stanovena sice srovnatelná vyšší dávka, ale která je neslučitelná s jinou dávkou, pro kterou se dotyčná osoba rozhodla na základě možnosti volby?

3) Týká se to také plnění, které spadá do oblasti působnosti ustanovení článku 77 nebo článku 78 nařízení (EHS) č. 1408/71, pokud je tato dávka sice v zásadě stanovena ve státě, kde mají bydliště děti, ale ohledně této dávky není dána žádná možnost volby?

(¹) Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de grande instance de Nanterre (Francie) dne 12. května 2010 — Sociétés Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable v. Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

(Věc C-234/10)

(2010/C 221/28)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de grande instance de Nanterre

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable

Žalovaní: Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 15 odst. 1 písm. d) nařízení č. 1260/2001 ⁽¹⁾ vykládán tak, že pro účely výpočtu průměrné ztráty je třeba vydělit u všech vyvezených kategorií cukru součet skutečných nákladů součtem vyvezených objemů bez ohledu na to, zda byly z těchto objemů skutečně zaplacený náhrady?
- 2) Je nařízení č. 1193/2009 ⁽²⁾ neplatné z hlediska článku 15 nařízení Rady č. 1260/2001 v rozsahu, v němž stanoví dávku z výroby cukru vypočtenou na základě průměrné ztráty, při jejímž výpočtu se v případě cukru vyvezeného ve zpracovaných produktech postupuje tak, že se jednotková částka vývozní náhrady za tyto produkty vynásobí celkovým vyvezeným objemem, včetně objemu vyvezeného bez vyplacení náhrady, a nikoli tak, že se skutečně vynaložené náklady vydělí součtem vyvezených objemů s náhradou či bez ní?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru (Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd. 03/33, s. 17).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1193/2009 ze dne 3. listopadu 2009, kterým se opravují nařízení (ES) č. 1762/2003, (ES) č. 1775/2004, (ES) č. 1686/2005 a (ES) č. 164/2007 a kterým se pro hospodářské roky 2002/03, 2003/04, 2004/05 a 2005/06 stanoví částky na dávky z výroby v odvětví cukru (Úř. věst. L 321, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Baden-Württemberg (Německo) dne 14. května 2010 — Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz v. Finanzamt Stuttgart III

(Věc C-240/10)

(2010/C 221/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Žalobci: Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz

Žalovaný: Finanzamt Stuttgart III

Předběžné otázky

- 1) a) Je § 3 bod 64 Einkommensteuergesetz (zákon o dani z příjmů) ve znění platném v letech 2005 a 2006 slučitelné s volným pohybem pracovníků podle článku 45 „konsolidovaného znění Smlouvy o fungování Evropské unie“ (dále jen „SFEU“) (= článek 39 Smlouvy o založení Evropského společenství)?
- b) Obsahuje § 3 bod 64 Einkommensteuergesetz ve znění platném v letech 2005 a 2006 skrytou diskriminaci na základě státní příslušnosti, která je zakázána článkem 18 SFEU (= článek 12 ES)?
- 2) V případě záporné odpovědi na první předběžnou otázku: Je § 3 bod 64 Einkommensteuergesetz ve znění platném v letech 2005 a 2006 slučitelný s volným pohybem občanů Unie podle článku 21 SFEU (= článek 18 ES)?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Rakousko) dne 17. května 2010 — Harald Jung a Gerald Hellweger v. Magistrat der Stadt Salzburg, další účastník řízení: Finanzamt Salzburg-Stadt

(Věc C-241/10)

(2010/C 221/30)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Unabhängiger Verwaltungssenats Salzburg

Účastníci původního řízení

Žalobci: Harald Jung a Gerald Hellweger

Žalovaný: Magistrat der Stadt Salzburg

Další účastník řízení: Finanzamt Salzburg-Stadt

Předběžná otázka

Je potřeba přílohu X seznamu uvedeného v článku 24 Aktu o přistoupení Maďarské republiky k Evropské unii: Maďarsko (1. volný pohyb osob) ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že poskytnutí maďarských pracovníků do Rakouska nelze považovat za vysílání pracovníků a že vnitrostátní omezení zaměstnávání maďarských pracovníků v Rakousku jsou v tom případě platná také pro maďarské pracovníky poskytnuté maďarskými podniky (u nichž jsou řádně zaměstnání) do Rakouska?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 236, s. 846.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. května 2010 Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 2. března 2010 ve věci T-70/05, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Evropská agentura pro námořní bezpečnost (EMSA)

(Věc C-252/10 P)

(2010/C 221/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (zástupci: N. Korogiannakis, M. Dermitzakis, Δικηγόροι)

Další účastnice řízení: Evropská agentura pro námořní bezpečnost (EMSA)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozhodnutí Tribunálu;

— zrušit rozhodnutí EMSA, kterým se odmítá nabídka podaná navrhovatelkou v rámci zadávacího řízení EMSA C-1/01/04 týkajícího se zakázky nazvané „Validace a další vývoj systému SafeSeaNet“ a zakázka se přiděluje jinému uchazeči;

— uložit EMSA náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení vynaložených v prvním stupni, a to i kdyby byl tento kasační opravný prostředek zamítnut, jakož i nákladů řízení vynaložených v řízení o tomto kasačním opravném prostředku, bude-li mu vyhověno.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že napadený rozsudek by měl být zrušen z následujících důvodů:

Zprvce navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když chybně vyložil finanční nařízení ⁽¹⁾, prováděcí pravidla k finančnímu nařízení a směrnici 92/50 ⁽²⁾, a zejména článek 97 finančního nařízení, článek 138 prováděcích pravidel a čl. 17 odst. 1 směrnice 92/50.

Zadruhé navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 178 svého rozsudku uvedl, že jelikož Evropaiki Dynamiki měla podrobnou znalost zadávací dokumentace, byla na základě toho schopna vyvodit, jaké byly poměrné výhody úspěšné nabídky. Jeví se, že Tribunál tímto implicitně připustil, že informace byly veřejnou zadavatelskou poskytnuty v omezeném rozsahu. Nicméně namísto toho, aby Tribunál napadené rozhodnutí zrušil, provedl nový a zcela nesprávný výklad povinnosti uvést odůvodnění, jelikož tuto povinnost dává do souvislosti s osobními vlastnostmi subjektu, jemuž je rozhodnutí určeno. Navíc je předpoklad Tribunálu nesprávný, jelikož navrhovatelka nebyla schopna (a není schopna ani v současnosti) identifikovat relativní výhody (pokud nějaké existují) úspěšné nabídky, zejména vzhledem k tomu, že Tribunál nedostatečně odůvodnil svůj rozsudek na to, aby tyto výhody mohla jasně určit.

Zatřetí má navrhovatelka za to, že se Tribunál zřejmě dopustil nesprávného právního posouzení, když ve vztahu k žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu uvedl, že se navrhovatelka ve svých tvrzeních omezila na obecné argumenty, a v důsledku toho neprokázala, zda a jakým způsobem se uváděné vady posouzení projevíly v konečném výsledku vyhodnocení nabídek. Jeví se, že si Tribunál sám odporuje, když odmítá žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění, přestože současně po Evropaiki Dynamiki požaduje, aby „podrobně“ prokázala, jakým způsobem se uváděné vady odrazily ve zprávě hodnotícího výboru.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španělsko) dne 25. května 2010 — David Barcenilla Fernández v. Gerardo García S.L.

(Věc C-256/10)

(2010/C 221/32)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španělsko)

Účastníci původního řízení

Žalobce: David Barcenilla Fernández

Žalovaná: Gerardo García S.L.

Předběžné otázky

- 1) Je třeba článek 3 a čl. 5 odst. 2, články 6 a 7 směrnice 2003/10/ES ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že podnik, v němž denní hladina expozice zaměstnanců hluku přesahuje 85 dbA (měřená bez vzetí účinku chráničů sluchu v úvahu), plní preventivní povinnosti stanovené touto směrnicí ve vztahu k hmotným pracovním podmínkám poskytnutím takových chráničů sluchu těmto zaměstnancům, s jejichž mírou tlumení se denní expozice těchto zaměstnanců hluku sníží pod 80 dbA?
- 2) Je třeba čl. 5 odst. 2 směrnice 2003/10/ES vykládat v tom smyslu, že „program technických nebo organizačních opatření“, který musí zavést podnik, v němž denní hladina expozice zaměstnanců hluku přesahuje 85 dbA (měřená bez vzetí účinku chráničů sluchu v úvahu), má za cíl snížení hladiny expozice hluku pod 85 dbA?
- 3) Je v případě záporné odpovědi na první otázku třeba směrnicí 2003/10/ES vykládat v tom smyslu, že je v rozporu s vnitrostátním pravidlem nebo soudní praxí, která zprošťuje podnik povinnosti zaplatit peněžitý příplatek, který má podnik v zásadě zaplatit zaměstnancům dotčeným denními hladinami expozice hluku přesahujícími 85 dbA, tím, že

poskytne těmto zaměstnancům chrániče sluchu, jejichž tlumící účinek způsobuje, že denní expozice zůstává pod 80 dbA?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/10/ES ze dne 6. února 2003 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (hlukem) (sedmnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 42, s. 38; Zvl. vyd. 05/04, s. 300).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Dâmbovița (Rumunsko) dne 25. května 2010 — Nicușor Grigore v. Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

(Věc C-258/10)

(2010/C 221/33)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunal Dâmbovița

Účastníci původního řízení

Žalobce: Nicușor Grigore

Žalovaný: Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

Předběžné otázky

- 1) Představuje doba, v níž má lesní stráž s denní osmihodinovou pracovní dobou na základě individuální pracovní smlouvy povinnost zajistit ostrahu konkrétního lesního revíru, ve vztahu k němuž nese odpovědnost podle okolností z hlediska disciplinárního, majetkového, přestupkového nebo trestního za škody zjištěné v oblasti, která se nachází pod její správou, a to bez ohledu na okamžik, kdy ke škodám dojde, „pracovní dobu“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ⁽¹⁾ o některých aspektech úpravy pracovní doby?
- 2) Bylo by řešení otázky uvedené v bodě 1 odlišné, pokud by měla lesní stráž bydliště ve služebním objektu umístěném v lesním revíru, jehož správou je pověřena?

3) Jsou porušena ustanovení článku 6 směrnice 2003/88/ES nazvaného „Maximální délka týdenní pracovní doby“ v případě, že ačkoliv individuální pracovní smlouva stanoví nejvýše osmihodinovou pracovní dobu v délce 40 hodin týdně, ve skutečnosti musí lesní stráž na základě povinností vyplývajících ze zákona zaručovat stálou ostrahu lesního revíru, jehož správou je pověřena?

4) Je v případě kladné odpovědi na otázku uvedenou v bodě 1 zaměstnavatel povinen poskytnout náhradu nebo odpovídající odměnu za dobu, kdy je lesní stráž povinna zajistit ostrahu lesa?

5) V případě záporné odpovědi na otázku uvedenou v bodě 1, jakou právní úpravou se bude řídit pracovní doba, po kterou je lesní stráž odpovědná za ostrahu lesního revíru, jehož správou je pověřena?

(¹) Úř. věst. 2003 L 299, s. 9.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španělsko) dne 25. května 2010 — Pedro Antonio Macedo Lozano v. Gerardo García S.L.

(Věc C-261/10)

(2010/C 221/34)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Účastníci původního řízení

Žalobce: Pedro Antonio Macedo Lozano

Žalovaná: Gerardo García S.L.

Předběžné otázky

1) Je třeba článek 3 a čl. 5 odst. 2, články 6 a 7 směrnice 2003/10/ES (¹) vykládat v tom smyslu, že podnik, v němž denní hladina expozice zaměstnanců hluku přesahuje 85

dbA (měřená bez vzetí účinku chráničů sluchu v úvahu), plní preventivní povinnosti stanovené touto směrnicí ve vztahu k hmotným pracovním podmínkám poskytnutím takových chráničů sluchu těmto zaměstnancům, s jejichž mírou tlumení se denní expozice těchto zaměstnanců hluku sníží pod 80 dbA?

2) Je třeba čl. 5 odst. 2 směrnice 2003/10/ES vykládat v tom smyslu, že „program technických nebo organizačních opatření“, který musí zavést podnik, v němž denní hladina expozice zaměstnanců hluku přesahuje 85 dbA (měřená bez vzetí účinku chráničů sluchu v úvahu), má za cíl snížení hladiny expozice hluku pod 85 dbA?

3) Je v případě záporné odpovědi na první otázku třeba směrnicí 2003/10/ES vykládat v tom smyslu, že je v rozporu s vnitrostátním pravidlem nebo soudní praxí, která zprošťuje podnik povinnosti zaplatit peněžitý příspěvek, který má podnik v zásadě zaplatit zaměstnancům dotčeným denními hladinami expozice hluku přesahujícími 85 dbA, tím, že poskytne těmto zaměstnancům chrániče sluchu, jejichž tlumící účinek způsobuje, že denní expozice zůstává pod 80 dbA?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/10/ES ze dne 6. února 2003 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (hlukem) (sedmnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 42, s. 38; Zvl. vyd. 05/04, s. 300).

Žaloba podaná dne 28. května 2010 — Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-265/10)

(2010/C 221/35)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Oliver a M. van Beek)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Belgické království tím, že nepřijalo všechny právní a správní předpisy, které jsou nezbytné pro uplatňování sankcí za porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES⁽¹⁾ nebo v každém případě tím, že o nich neuvědomilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 126 tohoto nařízení;

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Vzhledem k tomu, že Belgické království nepřijalo všechna opatření k uplatňování sankcí za porušení nařízení č. 1907/2006, která měla nabít účinnosti nejpozději dne 1. prosince 2008 nebo v každém případě vzhledem k tomu, že o jejich přijetí neuvědomilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 126 tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 396, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance de Namur (Belgie) dne 28. května 2010 — André Rossius v. Belgický stát — SPF Finances

(Věc C-267/10)

(2010/C 221/36)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Namur

Účastníci původního řízení

Žalobce: André Rossius

Žalovaný: Belgický stát — SPF Finances

Vedlejší účastník: Belgický stát — SPF Défense

Předběžné otázky

1) Brání následující ustanovení práva Evropské unie:

1. článek 6 Lisabonské smlouvy ze dne 13. prosince 2007, kterou se mění Smlouva o Evropské unii podepsaná v Maastrichtu dne 7. února 1992 a která platná ode dne 7. prosince 2009, podle kterého: „Unie uznává práva, svobody a zásady obsažené v Listině základních práv Evropské unie ze dne 7. prosince 2000, ve znění upraveném dne 12. prosince 2007 ve Štrasburku, jež má stejnou právní sílu jako Smlouvy. [...]“;

2. článek 35 Listiny základních práv Evropské unie⁽¹⁾ (Úř. věst. L 364, 18.12.2000), podle kterého „Každý má právo na přístup k preventivní zdravotní péči a na obdržení lékařské péče [...]. Při vymezování a provádění všech politik a činností Unie je zajištěn vysoký stupeň ochrany lidského zdraví.“;

vykládaná v souladu s vůdčími zásadami, na kterých spočívá Evropská unie, tak jak jsou připomenuty v preambuli Lisabonské smlouvy,

tomu, aby členský stát, v projednávaném případě Belgie, nadále na svém území nechal pokračovat výrobu, dovoz, propagaci a prodej tabákových výrobků ke kouření, třebaže týž stát oficiálně uznává, že tyto výrobky závažně poškozují zdraví těch, kteří je užívají, a jsou identifikovány jako příčina četných nemocí způsobujících pracovní neschopnost a četných předčasných úmrtí, což by mělo logicky odůvodňovat jejich zákaz?

2) Brání následující ustanovení práva Evropské unie:

1. článek 6 Lisabonské smlouvy ze dne 13. prosince 2007, kterou se mění Smlouva o Evropské unii podepsaná v Maastrichtu dne 7. února 1992 a která je platná ode dne 7. prosince 2000, podle kterého: „Unie uznává práva, svobody a zásady obsažené v Listině základních práv Evropské unie ze dne 7. prosince 2000, ve znění upraveném dne 12. prosince 2007 ve Štrasburku, jež má stejnou právní sílu jako Smlouvy. [...]“;

2. článek 35 Listiny základních práv Evropské unie (Úř. věst. L 364, 18.12.2000), podle kterého „Každý má právo na přístup k preventivní zdravotní péči a na obdržení lékařské péče [...]. Při vymezování a provádění všech politik a činností Unie je zajištěn vysoký stupeň ochrany lidského zdraví.“;

vykládaná v souladu s vůdčími zásadami, na kterých spočívá Evropská unie, tak jak jsou připomenuty v preambuli Lisabonské smlouvy,

tomu, aby následující předpisy belgického práva:

loi générale sur les douanes et accises (obecný zákon o clu a spotřebních daních) koordinovaný královskou vyhláškou ze dne 18. července 1977 (Moniteur belge ze dne 21. září 1977) a potvrzený zákonem ze dne 6. července 1978, článek 1 (Moniteur belge ze dne 12. srpna 1978);

loi du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise (zákon ze dne 10. června 1997 o obecné úpravě, držení, oběhu a kontrolách výrobků podléhajících spotřební dani) (Moniteur belge ze dne 1. srpna 1997);

loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés (zákon ze dne 3. dubna 1997 o daňové úpravě tabákových výrobků) (Moniteur belge ze dne 1. srpna 1997), ve znění zákona ze dne 26. listopadu 2006 (Moniteur belge ze dne 8. prosince 2006);

opravňovaly belgický stát k tomu, aby za základ zdanitelný spotřební daní považoval tabákové výrobky ke kouření, třebaže:

jednak uvedený stát oficiálně uznává, že tyto výrobky závažně poškozují zdraví těch, kteří je užívají, a byly identifikovány jako příčina četných nemocí způsobujících pracovní neschopnost a četných předčasných úmrtí, což by mělo logicky odůvodňovat jejich zákaz;

jednak si uvedený stát sám odporuje, když postupuje tak, že namísto přijetí opatření, která by účinně mohla vést k tomuto zákazu, dává přednost daňovým příjmům před jakýmkoliv skutečně odrazujícím účinkem?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance de Namur (Belgie) dne 28. května 2010 — Marc Collard v. Belgický stát — SPF Finances

(Věc C-268/10)

(2010/C 221/37)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Namur

Účastníci původního řízení

Žalobce: Marc Collard

Žalovaný: Belgický stát — SPF Finances

Vedlejší účastník: Belgický stát — SPF Défense

Předběžné otázky

1) Brání následující ustanovení práva Evropské unie:

1. článek 6 Lisabonské smlouvy ze dne 13. prosince 2007, kterou se mění Smlouva o Evropské unii podepsaná v Maastrichtu dne 7. února 1992 a která je platná ode dne 7. prosince 2009, podle kterého: „Unie uznává práva, svobody a zásady obsažené v Listině základních práv Evropské unie ze dne 7. prosince 2000, ve znění upraveném dne 12. prosince 2007 ve Štrasburku, jež má stejnou právní sílu jako Smlouvy. [...]“;

2. článek 35 Listiny základních práv Evropské unie ⁽¹⁾ (Úř. věst. L 364, 18.12.2000), podle kterého „Každý má právo na přístup k preventivní zdravotní péči a na obdržení lékařské péče [...]. Při vymezování a provádění všech politik a činností Unie je zajištěn vysoký stupeň ochrany lidského zdraví.“;

vykládaná v souladu s vůdčími zásadami, na kterých spočívá Evropská unie, tak jak jsou připomenuty v preambuli Lisabonské smlouvy,

⁽¹⁾ Úř. věst. 2000, C 364, s. 1.

tomu, aby členský stát, v projednávaném případě Belgie, nadále na svém území nechal pokračovat výrobu, dovoz, propagaci a prodej tabákových výrobků ke kouření, třebaže týž stát oficiálně uznává, že tyto výrobky závažně poškozují zdraví těch, kteří je užívají, a jsou identifikovány jako příčina četných nemocí způsobujících pracovní neschopnost a četných předčasných úmrtí, což by mělo logicky odůvodňovat jejich zákaz?

2) Brání následující ustanovení práva Evropské unie:

1. článek 6 Lisabonské smlouvy ze dne 13. prosince 2007, kterou se mění Smlouva o Evropské unii podepsaná v Maastrichtu dne 7. února 1992 a která je platná ode dne 7. prosince 2000, podle kterého: „Unie uznává práva, svobody a zásady obsažené v Listině základních práv Evropské unie ze dne 7. prosince 2000, ve znění upraveném dne 12. prosince 2007 ve Štrasburku, jež má stejnou právní sílu jako Smlouvy. [...]“;
2. článek 35 Listiny základních práv Evropské unie (Úř. věst. L 364, 18.12.2000), podle kterého „Každý má právo na přístup k preventivní zdravotní péči a na obdržení lékařské péče [...]. Při vymezování a provádění všech politik a činností Unie je zajištěn vysoký stupeň ochrany lidského zdraví.“;

vykládaná v souladu základními vůdčími zásadami, na kterých spočívá Evropská unie, tak jak jsou připomenuty v preambuli Lisabonské smlouvy,

tomu, aby následující předpisy belgického práva:

loi générale sur les douanes et accises (obecný zákon o clu a spotřebních daních) koordinovaný královskou vyhláškou ze dne 18. července 1977 (Moniteur belge ze dne 21. září 1977) a potvrzený zákonem ze dne 6. července 1978, článek 1 (Moniteur belge ze dne 12. srpna 1978);

loi du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise (zákon ze dne 10. června 1997 o obecné úpravě, držení, oběhu a kontrolách výrobků podléhajících spotřební dani) (Moniteur belge ze dne 1. srpna 1997);

loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés (zákon ze dne 3. dubna 1997 o daňové

úpravě tabákových výrobků) (Moniteur belge ze dne 1. srpna 1997), ve znění zákona ze dne 26. listopadu 2006 (Moniteur belge ze dne 8. prosince 2006);

opravňovaly belgický stát k tomu, aby za základ zdanitelný spotřební daní považoval tabákové výrobky ke kouření, třebaže:

jednak uvedený stát oficiálně uznává, že tyto výrobky závažně poškozují zdraví těch, kteří je užívají, a byly identifikovány jako příčina četných nemocí způsobujících pracovní neschopnost a četných předčasných úmrtí, což by mělo logicky odůvodňovat jejich zákaz;

jednak si uvedený stát sám odporuje, když postupuje tak, že namísto přijetí opatření, která by účinně mohla vést k tomuto zákazu, dává přednost daňovým příjmům před jakýmkoliv skutečně odrazujícím účinkem?

(¹) Úř. věst. 2000, C 364, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif de Montreuil (Francie) dne 28. května 2010 — Société Accor Services France v. Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

(Věc C-269/10)

(2010/C 221/38)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif de Montreuil

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Société Accor Services France

Žalovaní: Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

Předběžná otázka

Jsou ustanovení článku 53 zákona o veřejných zakázkách slučitelná s ustanoveními směrnice 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby ⁽¹⁾ a Smlouvy o Evropské unii.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 31. května 2010 — Lotta Gistö v. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

(Věc C-270/10)

(2010/C 221/39)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Žalobce: Lotta Gistö

Další účastníci řízení: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Předběžné otázky

Je třeba článek 14 Protokolu ⁽¹⁾ v případě Lotty Gistö vykládat v tom smyslu, že v roce 2007 měla podle ustanovení Protokolu nadále daňový domicil ve Finsku, nebo musí být Protokol chápán v tom smyslu, že pro otázku neomezené daňové povinnosti v členském státě jsou nakonec přece jen rozhodné vnitrostátní právní předpisy tohoto členského státu, tedy v projednávaném případě Finska?

⁽¹⁾ Protokol (č. 36) o výsadách a imunitách Evropských společenství (1965), Úř. věst. C 321 E, s. 318.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Řecko) dne 31. května 2010 — Suzanna Berkizi-Nikolakaki v. Anotato Symvoulio Epilogis Prosopikou (nejvyšší rada pro výběr zaměstnanců, ASEP) a Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Aristotelova univerzita v Soluni, APT)

(Věc C-272/10)

(2010/C 221/40)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Suzanna Berkizi-Nikolakaki

Odpůrkyně: Anotato Symvoulio Epilogis Prosopikou (nejvyšší rada pro výběr zaměstnanců, ASEP) a Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Aristotelova univerzita v Soluni, APT)

Předběžné otázky

1) Je ustanovení čl. 11 odst. 2 nařízení prezidenta 164/2004, podle něhož pro účely zjištění existence předpokladů pro změnu pracovních smluv na dobu určitou na smlouvy na dobu neurčitou musí zaměstnanec podat dotyčné entitě v pevně stanovené lhůtě dvou (2) měsíců od vstupu uvedeného nařízení v platnost žádost obsahující údaje, z nichž vyplývá splnění uvedených předpokladů, slučitelné s účelem směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1979 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou ve smyslu čl. 139 odst. 2 Smlouvy o ES a s užitečným účinkem výše uvedené směrnice ve smyslu čl. 249 třetího pododstavce Smlouvy o ES, jestliže se má za to, že v důsledku imperativnosti lhůty ztrácí zaměstnanec právo na změnu smlouvy, nepodá-li žádost ve lhůtě dvou měsíců?

2) Je vzhledem k účelu směrnice 1999/70/ES ve smyslu čl. 139 odst. 2 Smlouvy o ES stanovení dvouměsíční lhůty dostačující k tomu, aby bylo vyhověno potřebám zaměstnanců, kteří spadají do oblasti působnosti článku 11 nařízení prezidenta 164/2004, a aby bylo dosaženo užitečného účinku cílů uvedené směrnice ve smyslu čl. 249 třetího pododstavce Smlouvy o ES, a to pouhým zveřejněním uvedeného článku 11 nařízení prezidenta 164/2004 v úředním věstníku?

- 3) Představuje neprodloužení dvouměsíční lhůty, s přihlédnutím k prodloužením příslušných lhůt, která byla umožněna obdobnými právními předpisy předcházejícími nařízením prezidenta 164/2004, snížení obecné úrovně ochrany poskytované zaměstnancům, které je v rozporu s ustanovením 8 odst. 3 směrnice 1999/70?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Španělsko) dne 1. června 2010 — David Montoya Medina v. Fondo De Garantia Salarial y Universidad de Alicante

(Věc C-273/10)

(2010/C 221/41)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Účastníci původního řízení

Žalobce: David Montoya Medina

Žalovaný: Fondo De Garantia Salarial y Universidad de Alicante

Předběžné otázky

Je v rozporu se zásadou zákazu diskriminace zavedenou ustanovením 4 směrnice 1999/70/ES⁽¹⁾ ze dne 28. června 1999 úprava, jako je úprava obsažená v nařízení vlády Valencie č. 174/2002 ze dne 15. října 2002, Decreto sobre Régimen y Retribuciones del Personal Docente y Investigador Contratado Laboral de las Universidades Públicas Valencianas y sobre Retribuciones Adicionales des Profesorado Universitario (Nařízení o režimu a odměňování vědecko-pedagogických pracovníků přijímaných do pracovního poměru na veřejných univerzitách ve Valencii a o příplatcích pro akademické pracovníky), pokud upírá osobám na pozici asistující vysokoškolský učitel s akademickým titulem doktor (profesor ayudante doctor) nárok na příplatek za odpracovaná léta, jako je příplatek za tři odpracovaná léta, a zároveň se nárok na tentýž příplatek přiznává osobám na pozici vysokoškolský učitel s akademickým titulem doktor (profesor contratado doctor)?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43)

Žaloba podaná dne 1. června 2010 — Evropská komise v. Maďarská republika

(Věc C-274/10)

(2010/C 221/42)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou a B. D. Simon, zmocněnci)

Žalovaná: Maďarská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Maďarská republika tím, že osobám povinným k dani, jejichž daňové přiznání za určité zdaňovací období vykazuje „nadměrný odpočet“ ve smyslu článku 183 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾, ukládá povinnost převést uvedený nadměrný odpočet nebo jeho část do následujícího zdaňovacího období, pokud nezaplátili dodavateli celou částku za odpovídající nabytí, a tím, že z důvodu této povinnosti mohou být některé osoby povinné k dani, jejichž daňové přiznání vykazuje „nadměrný odpočet“ pravidelně, povinny převést tento nadměrný odpočet do následujícího zdaňovacího období více než jedenkrát, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z výše uvedené směrnice;

— uložit Maďarské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba se týká ustanovení maďarské daňové právní úpravy, podle kterého na konci zdaňovacího období mohou osoby povinné k dani požadovat vrácení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) pouze v rozsahu, v němž je tento nadměrný odpočet vyšší než DPH z plnění, která ještě skutečně nezaplátily. V důsledku napadené maďarské právní úpravy tedy osoba povinná k dani nemůže požadovat vrácení části nadměrného odpočtu, která odpovídá částce DPH z dosud nezaplacených nabytí, ale musí ji převést do následujícího zdaňovacího období. V případě, že je výše přiznaného nadměrného odpočtu DPH na konci zdaňovacího období nižší než DPH z nezaplacených nabytí nebo se jí rovná, musí osoba povinná k dani převést celý nadměrný odpočet DPH do následujícího zdaňovacího období. Stejně je třeba postupovat na konci následujícího zdaňovacího období: právní úprava tento postup nijak časově neomezuje, takže může dojít k tomu, že osoba povinná k dani bude muset převádět nadměrný odpočet DPH donekonečna.

Komise nezpochybňuje, že článek 13 směrnice 2006/112 (dále jen „směrnice“) ponechává členským státům možnost volby mezi převodem nebo vrácením nadměrného odpočtu DPH. Nicméně členské státy mohou vykonávat svou rozhodovací pravomoc pouze při dodržování zásad společného systému DPH jako celku a zejména zásady daňové neutrality. Vzhledem k tomu, že článek 183 směrnice, který členským státům umožňuje, aby jednou převedly nadměrný odpočet DPH do následujícího zdaňovacího období, je ustanovením, které brání plné účinnosti zásady daňové neutrality, musí být vykládán restriktivně a nemůže sloužit jako základ přijetí vnitrostátních pravidel, která by byla v rozporu se zásadou daňové neutrality nebo s cílem mechanismu odpočtů.

Z hlediska zásady daňové neutrality je cílem mechanismu odpočtů to, aby byl podnikatel zcela zbaven zátěže DPH, kterou má zaplatit nebo zaplatil v rámci své podnikatelské činnosti. Tato zásada vylučuje, aby členské státy podměnily vrácení nadměrného odpočtu DPH požadavky, které znamenají zatížení osoby povinné k dani a ovlivňují její finanční situaci, platební schopnost nebo podnikatelská rozhodnutí. Zadržení nadměrného odpočtu DPH, stanovené spornou maďarskou právní úpravou, má pro osobu povinnou k dani takové negativní důsledky ze dvou důvodů.

Jednak proto, že nadměrný odpočet DPH ve vztahu ke splatné DPH je třeba považovat za pohledávku osoby povinné k dani a zpoždění se zaplacením uvedené pohledávky snižuje možnosti zisku a platební schopnost osoby povinné k dani a věřitele, a tím zvyšuje podnikatelské riziko. Osoba povinná k dani musí zaplatit DPH odpovídající dodání zboží a poskytnutí služeb, které nabízí, i když nebyly zaplacený, zatímco DPH z jí určených dodání zboží a poskytnutí služeb jí může být vrácena pouze pokud za ně skutečně zaplatila.

Krom toho, zadržení nadměrného odpočtu DPH představuje zátěž nejen pro osobu povinnou k dani, která je v postavení věřitele, ale i pro další osobu povinnou k dani, která se podílela na zdanitelném plnění, a to pro prodávajícího. Snížením platební schopnosti zákazníka se totiž zvyšuje riziko prodávajícího, že neobdrží, anebo obdrží, ale se značným zpožděním, protiplnění za dodané zboží nebo poskytnuté služby, ačkoliv prodávající je bez ohledu na tuto okolnost povinen DPH z těchto dodání zboží nebo poskytnutí služeb odvést.

Podle názoru Komise nelze skutečnost, že právní úprava ukládá osobě povinné k dani určité břemeno, kompenzovat uložením dalšího břemene. Rovnováhy, kterou sleduje právní úprava, lze

dosáhnout pouze tehdy, pokud jako protiváha břemene, které nese osoba povinná k dani, jež je v postavení dlužníka, tj. jako protiváha povinnosti odvést daň, je dána možnost, že osobě povinné k dani, která je v postavení věřitele, je vrácena DPH, která byla odvedena, když byla tato osoba v postavení dlužníka.

Konečně vzhledem k tomu, že článek 183 směrnice umožňuje převést nadměrný odpočet „do následujícího období“ pouze jednou, napadená maďarská právní úprava porušuje uvedený článek v tom, že nestanovila, že nadměrný odpočet je osobě povinné k dani vrácen nejpozději na konci druhého zdaňovacího období. Maďarská právní úprava, která snížením platební schopnosti zákazníka v zásadě snižuje pravděpodobnost, že dojde k vrácení, ani nezaručuje, že osoba povinná k dani jednou nadměrný odpočet získá. Jestliže totiž osoba povinná k dani ukončí činnost aniž by zaplatila za veškerá nabytí z důvodu platební neschopnosti, neexistuje žádná možnost, jak dosáhnout vrácení DPH z nezaplacených plnění a ta zůstane nakonec státu.

Vzhledem k výše uvedeným důvodům má Komise za to, že maďarský zákonodárce tím, že přijal právní úpravu týkající se podmínek vrácení nadměrného odpočtu DPH, která porušuje zásadu daňové neutrality a umožňuje opakované převody nadměrného odpočtu, překročil diskreční pravomoc, která mu byla přiznána, a porušil článek 183 směrnice.

(¹) Úř. věst. L 347, s. 1.

Žaloba podaná dne 9. června 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-286/10)

(2010/C 221/43)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Guerra e Andrade a M. van Beek, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2005/47/ES ⁽¹⁾ ze dne 18. července 2005 o dohodě mezi Společenstvím evropských železnic (CER) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) o některých aspektech pracovních podmínek mobilních pracovníků poskytujících interoperabilní přeshraniční služby v železniční dopravě, a v každém případě tím, že je nesdělila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 5 této směrnice;

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 26. července 2008.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 195, s. 15.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif (Lucembursko) dne 10. června 2010 — Tankreederei I SA v. Directeur de l'administration des Contributions directes

(Věc C-287/10)

(2010/C 221/44)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Tankreederei I SA

Žalovaný: Directeur de l'administration des Contributions directes

Předběžná otázka

Brání články 49 ES a 56 ES ustanovením čl. 152bis odst. 1 loi modifiée du 4 décembre 1967 concernant l'impôt sur le revenu (změněného zákona ze dne 4. prosince 1967 o dani z příjmu) v

rozsahu, v němž tato ustanovení vyhrazuji možnost slevy na dani za investici lucemburským daňovým poplatníkům za podmínky, že se tyto investice [uskuteční] v provozovně nacházející se v Lucemburském velkovévodství, [jsou] určeny k tomu zůstat v něm natrvalo a [jsou] krom toho fyzicky provozovány na lucemburském území?

Žaloba podaná dne 11. června 2010 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-291/10)

(2010/C 221/45)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. van Beek a S. Mortoni, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhové žádání žalobkyně

— určit, že Italská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2005/47/ES ⁽¹⁾ ze dne 18. července 2005 o dohodě mezi Společenstvím evropských železnic (CER) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) o některých aspektech pracovních podmínek mobilních pracovníků poskytujících interoperabilní přeshraniční služby v železniční dopravě, nebo v každém případě tím, že o nich Komisi neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 5 uvedené směrnice.

— uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2005/47/ES uplynula dne 26. července 2008.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 195, s. 15.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāts (Lotyšská republika) dne 15. června 2010 — Andrejs Eglītis a Edvards Ratnieks v. Latvijas Republikas Ekonomikas Ministrija

(Věc C-294/10)

(2010/C 221/46)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci původního řízení

Žalobci: Andrejs Eglītis a Edvards Ratnieks

Žalovaný: Latvijas Republikas Ekonomikas Ministrija

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, vykládat v tom smyslu, že letecký dopravce k tomu, aby bylo uznáno, že přijal všechna přiměřená opatření k zabránění mimořádným okolnostem, je povinen plánovat včas využití svých prostředků tak, aby bylo možné uskutečnit plánovaný let poté, co pominou předem nepředvídané mimořádné okolnosti, tedy v určitém okamžiku po plánovém čase odletu?
- 2) Pokud je odpověď na první otázku kladná, je čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení použitelný ke stanovení minimální časové rezervy, kterou dopravce musí při plánování využití svých prostředků předpokládat jako případné předvídatelné zpoždění v případě, že nastanou mimořádné okolnosti?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 46, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Vyriausiosis Administracinis Teismas (Litevská republika) dne 15. června 2010 — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, organizace veřejného zájmu „Litevské zelené hnutí“, Petras Girinskis a Laurynas Arimantas Lašas v. Okresní magistrát Pakruojis, Centrum pro veřejné zdraví v Šiauliai a Krajský úřad na ochranu životního prostředí v Šiauliai

(Věc C-295/10)

(2010/C 221/47)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Vyriausiosis Administracinis Teismas (Nejvyšší správní soud Litvy)

Účastníci původního řízení

Žalobci: Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, organizace veřejného zájmu „Litevské zelené hnutí“, Petras Girinskis a Laurynas Arimantas Lašas

Žalovaný: Okresní magistrát Pakruojis, Centrum pro veřejné zdraví v Šiauliai a Krajský úřad na ochranu životního prostředí v Šiauliai

Další účastníci v řízení: soukromé společnosti „Sofita“ a „Oltas“, úřad guvernéra kraje Šiauliai, Rimvydas Gasparavičius a Rimantas Pašakinskas

Předběžné otázky

- 1) Může být určení, že strategické posouzení vlivů na životní prostředí nemusí být provedeno v případě dokumentů vztahujících se k územnímu plánování na místní úrovni, v jejichž podrobných závěrech je zmíněn pouze jeden předmět hospodářské činnosti, obsažené v právních předpisech Litevské republiky, mimo jiné v bodě 3.4 vyhlášky vlády Litevské republiky č. 967 ze dne 18. srpna 2004 „o schválení plánu upravujícího postup pro strategické posuzování vlivů plánů a programů na životní prostředí“, považováno za stanovení druhů plánů a programů ve smyslu čl. 3 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí? ⁽¹⁾

2) Jsou ustanovení vnitrostátního práva použitelná v projednávané věci, která stanoví, že, aniž by byl v každém zvláštním případě určen potenciální významný vliv na životní prostředí, nemusí být provedeno strategické posouzení vlivů dokumentů územního plánování vztahujících se k menším pozemkům na místní úrovni jako jsou ty, o které jde v projednávané věci, na životní prostředí pouze z toho důvodu, že je v těchto dokumentech uveden pouze jeden předmět hospodářské činnosti, slučitelná s požadavky čl. 3 odst. 2 písm. a), čl. 3 odst. 3 a čl. 3 odst. 5 směrnice 2001/42?

3) Je třeba ustanovení směrnice 2001/42, včetně jejího čl. 11 odst. 1, vykládat v tom smyslu, že za takových okolností jako jsou okolnosti v projednávané věci, kdy bylo posouzení vlivů na životní prostředí provedeno podle směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽²⁾, se požadavky směrnice 2001/42 nepoužijí?

4) Spadá směrnice 85/337 do působnosti čl. 11 odst. 2 směrnice 2001/42?

5) Je-li odpověď na otázku 4 kladná, znamená skutečnost, že bylo provedeno posouzení podle směrnice 85/337, že by povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí podle požadavků směrnice 2001/42 v takové situaci jako je situace v projednávané věci byla považována za opakovaně posouzení podle čl. 11 odst. 2 směrnice 2001/42?

6) Je-li odpověď na otázku 5 kladná, ukládá směrnice 2001/42, včetně jejího čl. 11 odst. 2, členským státům povinnost stanovit ve vnitrostátním právu podmínky pro koordinované a společné postupy upravující posouzení, které je třeba provést podle požadavků směrnice 2001/42 a směrnice 85/337, aby bylo zabráněno opakovanému posuzování?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Amtsgericht Stuttgart (Německo) dne 16. června 2010 —
Bianca Purucker v. Guillermo Vallés Pérez**

(Věc C-296/10)

(2010/C 221/48)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Stuttgart

Účastníci původního řízení

Žalobce: Bianca Purucker

Žalovaný: Guillermo Vallés Pérez

Předběžné otázky

1) Je ustanovení čl. 19 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003⁽¹⁾ o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti („Brusel II a“) použitelné v případě, že je na návrh jednoho z účastníků řízení za účelem úpravy rodičovské zodpovědnosti nejprve zahájeno řízení u soudu členského státu pouze za účelem vydání předběžného opatření a na návrh jiného účastníka řízení je později zahájeno řízení u soudu jiného členského státu se stejným předmětem řízení za účelem rozhodnutí ve věci samé?

2) Je nutné použít dané ustanovení také v případě, že rozhodnutí vydané v samostatném řízení o předběžném opatření z jednoho členského státu nelze uznat v jiném členském státě ve smyslu článku 21 nařízení ES č. 2201/2003?

3) Lze zahájení řízení u soudu členského státu ve věci samostatného předběžného opatření klást na roveň zahájení řízení ve věci samé ve smyslu čl. 19 odst. 2 nařízení (ES) č. 2201/2003, jestliže podle vnitrostátního procesního práva

⁽¹⁾ Úř. věst. L 197, s. 30.

⁽²⁾ Úř. věst. L 175, s. 40.

tohoto státu musí být následně za účelem vyloučení procesních vad podán během určitého časového období návrh na zahájení řízení u tohoto soudu za účelem rozhodnutí ve věci samé?

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 388, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Højesteret (Dánsko) dne 18. června 2010 — Infopaq
International A/S v. Danske Dagblades Forening**

(Věc C-302/10)

(2010/C 221/49)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Højesteret

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Infopaq International A/S

Odpůrce: Danske Dagblades Forening

Předběžné otázky

- 1) Je při posuzování, zda dočasné úkony rozmnožení představují „nedílnou a podstatnou součást technologického procesu“ (viz čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/29/ES (¹)), relevantní fáze technologického procesu, v níž jsou takové úkony činěny?
- 2) Mohou být dočasné úkony rozmnožení „nedílnou a podstatnou součástí technologického procesu“, pokud spočívají v manuálním skenování celých novinových článků, čímž jsou tyto články převáděny z tištěné podoby do elektronické podoby?

- 3) Zahrnuje pojem „oprávněné užití“ (čl. 5 odst. 1 směrnice) nějakou formu užití, která nevyžaduje souhlas nositele autorského práva?

- 4) Zahrnuje pojem „oprávněné užití“ (čl. 5 odst. 1 směrnice) skenování celých novinových článků podnikatelským subjektem a následné zpracování rozmnoženiny za účelem užití při zpracování shrnutí uvedeným podnikatelem, i když nositel práv k takovým úkonům nedal souhlas, pokud jsou splněny ostatní požadavky daného ustanovení?

Je pro zodpovězení této otázky relevantní, zda je daných jedenáct slov po ukončení procesu zachycování údajů uloženo?

- 5) Jaká kritéria je třeba použít při posuzování, zda mají dočasné úkony rozmnožení „samostatný hospodářský význam“ (čl. 5 odst. 1 směrnice), pokud jsou splněny ostatní požadavky daného ustanovení?

- 6) Může být při posuzování, zda mají dané úkony „samostatný hospodářský význam“ (čl. 5 odst. 1 směrnice), vzat v úvahu nárůst efektivity uživatele způsobený dočasnými úkony rozmnožení?

- 7) Může být skenování celých novinových článků podnikatelským subjektem a následné zpracování rozmnoženiny považováno za „zvláštní případy, které nejsou v rozporu s běžným způsobem užití“ novinových článků, a jimiž „nejsou [...] nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy nositele práv“ (viz čl. 5 odst. 5 směrnice), pokud jsou splněny požadavky podle čl. 5 odst. 1 směrnice?

Je pro zodpovězení této otázky relevantní, zda je daných jedenáct slov po ukončení procesu zachycování údajů uloženo?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).

**Žaloba podaná dne 25. června 2010 — Evropská komise v.
Estonská republika****(Věc C-306/10)**

(2010/C 221/50)

*Jednací jazyk: estonština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Randvere, M. van Beek)

Žalovaná: Estonská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Estonská republika tím, že nepřijala veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směr-

nicí Rady 2005/47/ES ⁽¹⁾ ze dne 18. července 2005 o dohodě mezi Společenstvím evropských železnic (CER) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) o některých aspektech pracovních podmínek mobilních pracovníků poskytujících interoperabilní přeshraniční služby v železniční dopravě, a ani nezabezpečila, aby sociální partneři uzavřeli odpovídající dohodu, nebo tím, že o tom Komisi neinformovala, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice,

— uložit Estonské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 27. července 2008.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 195, s. 15.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. června 2010 — Imperial Chemical Industries v. Komise

(Věc T-66/01) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Zneužití dominantního postavení — Trh se sodou ve Spojeném království — Rozhodnutí, kterým se určuje, že došlo k porušení článku 82 ES — Promlčení pravomoci Komise ukládat pokuty nebo sankce — Přiměřená lhůta — Podstatné formální náležitosti — Překážka věci rozsouzené — Existence dominantního postavení — Zneužití dominantního postavení — Ovlivnění obchodu mezi členskými státy — Pokuta — Závažnost a délka trvání protiprávního jednání — Polehčující okolnosti“)

(2010/C 221/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Imperial Chemical Industries Ltd, původně Imperial Chemical Industries plc (Londýn, Spojené království) (zástupci: původně D. Vaughan, D. Anderson, QC, S. Lee, barrister, S. Turner, S. Berwick a R. Coles, solicitors, poté D. Vaughan, S. Lee, S. Berwick a S. Ford, barrister)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a P. Oliver, zmocněnci, ve spolupráci s J. Flynn, QC, a C. West, barrister)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2003/7/ES ze dne 13. prosince 2000 v řízení podle článku 82 [ES] (Věc COMP/33.133 — D: Uhličitán sodný — ICI) (Úř. věst. 2003, L 10, s. 33) a podpůrně návrh na zrušení nebo snížení pokuty uložené žalobkyni.

Výrok rozsudku

1) Článek 1 rozhodnutí Komise 2003/7/ES ze dne 13. prosince 2000 v řízení podle článku 82 [ES] (Věc COMP/33.133 — D: Uhličitán sodný — ICI) se zrušuje v rozsahu, v němž prohlašuje, že společnost Imperial Chemical Industries Ltd porušila ustanovení článku 82 ES v roce 1983.

2) Výše pokuty uložené společnosti Imperial Chemical Industries v článku 2 rozhodnutí 2003/7 se stanovuje na 8 milionů eur.

3) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.

4) Imperial Chemical Industries ponese čtyři pětiny vlastních nákladů řízení a nahradí čtyři pětiny nákladů řízení Evropské komise.

5) Komise ponese jednu pětinu vlastních nákladů řízení a nahradí jednu pětinu nákladů řízení Imperial Chemical Industries.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 150, 19.5.2001.

Rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2010 — AstraZeneca v. Komise

(Věc T-321/05) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Zneužití dominantního postavení — Trh s antiulcerózními léčivými přípravky — Rozhodnutí konstatující porušení článku 82 ES — Vymezení trhu — Zásadní omezení hospodářské soutěže — Zneužití řízení o dodatkovém ochranném osvědčení pro léčivé přípravky a postupů pro registraci léčivých přípravků — Klamná prohlášení — Odnětí povolení pro uvedení na trh — Překážky pro uvedení na trh generických léčivých přípravků a pro paralelní dovozy — Pokuty“)

(2010/C 221/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: AstraZeneca AB (Södertälje, Švédsko) a AstraZeneca plc (Londýn, Spojené království) (zástupci: původně M. Brealey, QC, M. Hoskins, D. Jowell, barristers, F. Murphy, G. Sproul, I. MacCallum a C. Brown, solicitors, poté M. Brealey, M. Hoskins, D. Jowell, F. Murphy a C. Brown a nakonec M. Brealey, M. Hoskins, D. Jowell a F. Murphy)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier a A. Whelan, poté F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier a J. Bourke, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyně: Evropská federace farmaceutického průmyslu a sdružení (EFPIA) (Ženeva, Švýcarsko) (zástupce: M. Van Kerckhove, advokát)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí K(2005) 1757 Komise v konečném znění ze dne 15. června 2005 týkajícího se řízení podle článku 82 Smlouvy o ES a článku 54 Dohody o EHP (věc COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca)

Výrok rozsudku

- 1) Článek odst. 2 rozhodnutí K(2005) 1757 Komise v konečném znění ze dne 15. června 2005 týkajícího se řízení podle článku 82 Smlouvy o ES a článku 54 Dohody o EHP (věc COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca) se zrušuje v tom rozsahu, v jakém konstatuje, že společnosti AstraZeneca a AstraZeneca plc porušily článek 82 ES a článek 54 Dohody o EHP tím, že požádaly o odnětí povolení pro uvedení na trh kapslí Losec v Dánsku a v Norsku souběžně se stažením kapslí Losec z trhu a s uvedením tablet Losec MUPS v obou těchto zemích, a to potud, pokud se mělo za to, že tyto akty svou povahou omezují paralelní dovozy kapslí Losec do uvedených zemí.
- 2) Pokuta uložená článkem 2 tohoto rozhodnutí společně a nerozdílně společností AstraZeneca AB a AstraZeneca plc se stanovuje na 40 250 000 eur a pokuta uložená uvedeným článkem společnosti AstraZeneca AB se stanovuje na 12 250 000 eur.
- 3) Ve zbývajících částech se žalobu zamítá.
- 4) Společnosti AstraZeneca AB a AstraZeneca plc ponесou 90 % vlastních nákladů řízení a nahradí 90 % nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí s výjimkou jejích nákladů souvisejících s vedlejšími účastenstvím Evropské federace farmaceutického průmyslu a sdružení (EFPIA).
- 5) EFPIA ponесе vlastní náklady řízení.
- 6) Komise ponесе vlastní náklady řízení související s vedlejšími účastenstvím EFPI, jakož i 10 % zbývajících vlastních nákladů řízení a nahradí 10 % nákladů vynaložených společnostmi AstraZeneca AB a AstraZeneca plc.

(¹) Úř. věst. C 271, 29.10.2005.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2010 — Komise v. Hellenic Ventures a další

(Věc T-44/06) (¹)

(„Rozhodčí doložka — Akce vytváření a rozvoje počátečních kapitálových fondů — Ukončení smlouvy — Žaloba směřovaná proti společníkům společnosti — Nepřípustnost — Vrácení záloh — Úroky“)

(2010/C 221/53)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Patakia, zmocněnec, ve spolupráci s S. Chatziannisem, advokátem)

Žalovaní: Hellenic Ventures — Elliniki Etaireia Epicheirimatikis Protovoulas AE (Atény, Řecko); Konstantinos Katsigiannis (Atény); Panagiotis Chronopoulos (Atény); a Nikolaos Poulakos (Atény) (zástupci: V. Christianos a V. Vlasi, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná na základě článku 238 ES, kterou Komise požaduje, aby žalovaným bylo uloženo vrácení zálohy vyplacené při provádění smlouvy „Seed Fund 601“, uzavřené mezi Komisí a žalovanou společností.

Výrok rozsudku

- 1) Hellenic Ventures — Elliniki Etaireia Epicheirimatikis Protovoulas AE se ukládá, aby Evropské komisi zaplatila částku 70 000 eur, zvýšenou o úroky z prodlení, vypočtené podle belgické zákonné sazby, a to ode dne 25. dubna 1999 až do úplného uhrazení dluhu.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Hellenic Ventures se ukládá náhrada nákladů řízení s výjimkou nákladů vynaložených Konstantinosem Katsigiannisem, Panagiotisem Chronopoulosem a Nikolaosem Poulakosem.
- 4) Komisi se ukládá, aby nahradila náklady řízení K. Katsigiannisem, P. Chronopoulosem a N. Poulakosem.

(¹) Úř. věst. C 86, 8.4.2006.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2010 — Agrofert Holding v. Komise(Věc T-111/07) ⁽¹⁾**(„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se řízení o spojení podniků — Odmítnutí přístupu“)**

(2010/C 221/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Agrofert Holding a.s. (Pyšelská, Česká republika) (zástupci: R. Pokorný a D. Šalek, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně X. Lewis a P. Costa de Oliveira, poté P. Costa de Oliveira a V. Bottka, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalobkyni: Švédské království (zástupci: původně A. Kruse a S. Johannesson, poté S. Johannesson, zmocněnci), Finská republika (zástupci: J. Himmanen, A. Guimaraes-Purokoski, M. J. Heliskoski a M. Pere, zmocněnci) a Dánské království (zástupce: B. Weis Fogh, zmocněnec)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Polski Koncern Naftowy Orlen SA (Płock, Polsko) (zástupci: S. Sołtysiński, K. Michałowska a M. Olechowski, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení, jednak, rozhodnutí Komise ze dne 2. srpna 2006, kterými byl žalobkyni odmítnut přístup k určitým dokumentům týkajícím se postupu oznamování a postupu před oznámováním nabytí společnosti Unipetrol společností Polski Koncern Naftowy Orlen SA (KOMP/M.3543), a jednak rozhodnutí Komise D(2007) 1360 ze dne 13. února 2007, potvrzujícího toto odmítnutí.

Výrok rozsudku

- 1) Návrhová žádání směřující ke zrušení odpovědi Evropské komise ze dne 2. srpna 2006, jakož i návrhová žádání směřující k tomu, aby Tribunál uložil Evropské komisi zpřístupnit požadované dokumenty, jsou nepřipustná.

- 2) Rozhodnutí Komise D(2007) 1360 ze dne 13. února 2007, kterým byl zamítnut přístup k dokumentům ve věci KOMP/M.3543, týkající se spojení společností Polski Koncern Naftowy Orlen SA a Unipetrol, které si mezi sebou vyměnily Komise a oznamující strany a Komise a třetí osoby, jakož i přístup k interním dokumentům a právním posudkům vyhotoveným v této věci, se zrušuje.

- 3) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

- 4) Švédské království, Finská republika, Dánské království a společnost Polski Koncern Naftowy Orlen SA ponесou každý vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 9.6.2007.**Rozsudek Tribunálu ze dne 6. července 2010 — Ryanair v. Komise**(Věc T-342/07) ⁽¹⁾**(„Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Letecká doprava — Rozhodnutí prohlašující spojení za neslučitelné se společným trhem — Posouzení účinků spojení na hospodářskou soutěž — Překážky vstupu — Nárůst efektivnosti — Závazky“)**

(2010/C 221/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ryanair Holdings plc (Dublin, Irsko) (zástupci: J. Swift, QC, V. Power, A. McCarthy a D. Hull, solicitors, a G. Berrisch, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: X. Lewis a S. Noë, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Aer Lingus Group plc (Dublin) (zástupci: A. Burnside, solicitor, B. van de Walle de Ghelcke a T. Snels, advokáti, poté A. Burnside a B. van de Walle de Ghelcke); a Irsko (zástupci: D. O'Hagan a J. Buttimore, zmocněnci, ve spolupráci s M. Cush, D. Barniville a N. Travers, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2007)3104 ze dne 27. června 2007 prohlašujícího spojení, směřující k získání celkové kontroly společností Ryanair Holdings nad společností Aer Lingus, za neslučitelné se společným trhem a fungováním Dohody o EHP (věc č. COMP/M.4439 — Ryanair/Aer Lingus)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Ryanair Holdings plc ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a Aer Lingus Group plc.
- 3) Irsko ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 269, 10.11.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. července 2010 — Aer Lingus Group v. Komise

(Věc T-411/07) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Spojování — Rozhodnutí, kterým se spojení prohlašuje za neslučitelné se společným trhem — Pojem „spojení“ — Odprodej všech nabytých akcií, aby byl obnoven stav existující před uskutečněním spojení — Odmítnutí nařídit vhodná opatření — Neexistence pravomoci Komise“)

(2010/C 221/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aer Lingus Group (Dublin, Irsko) (zástupci: původně A. Burnside, solicitor, B. van de Walle de Ghelcke a T. Snels, advokáti, poté A. Burnside a B. van de Walle de Ghelcke)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: X. Lewis, É. Gippini Fournier a S. Noë, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Ryanair Holdings plc (Dublin) (zástupci: J. Swift, QC, V. Power, A. McCarthy, D. Hull, solicitors, a G. Berrisch, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2007) 4600 ze dne 11. října 2007, kterým bylo zamítnuto zahájit řízení podle čl. 8 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, s. 1) a nařídit předběžná opatření v souladu s čl. 8 odst. 5 uvedeného nařízení.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Aer Lingus Group plc ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé Komisi a Ryanair Holdings plc, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.

(¹) Úř. věst. C 8, 12.1.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2010 — Itálie v. Komise

(Věc T-53/08) (¹)

(„Státní podpory — Náhrada za vyvlastnění z důvodu veřejného zájmu — Prodloužení platnosti preferenční sazby na dodávky elektrické energie — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za neslučitelnou se společným trhem a nařizuje její navrácení — Pojem výhoda — Zásada kontradiktornosti“)

(2010/C 221/57)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Giolito a G. Conte, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2008/408/ES ze dne 20. listopadu 2007 o státní podpoře č. C 36/A/06 (ex NN 38/06), kterou Itálie poskytla společností ThyssenKrupp, Cementir a Nuova Terni Industrie Chimiche (Úř. věst. L 144, 4.6.2008, s. 37)

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 79, 29.3.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2010 — ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni v. Komise

(Věc T-62/08) (¹)

(„Státní podpory — Náhrada za vyvlastnění z důvodu veřejného zájmu — Prodloužení platnosti preferenční sazby na dodávky elektrické energie — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za neslučitelnou se společným trhem a nařizuje její navrácení — Pojem výhoda — Zásada ochrany legitimního očekávání — Poskytnutí podpory“)

(2010/C 221/58)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně Žalobci: ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA (Terni, Itálie) (zástupci: T. Salonico, G. Pellegrino, G. Pellegrino a G. Barone, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Giolito a G. Conte, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2008/408/ES ze dne 20. listopadu 2007 o státní podpoře č. C 36/A/06 (ex NN 38/06), kterou Itálie poskytla společností ThyssenKrupp, Cementir a Nuova Terni Industrie Chimiche (Úř. věst. L 144, 4.6.2008, s. 37)

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 92, 12.4.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2010 — Cementir Italia v. Komise

(Věc T-63/08) (¹)

(„Státní podpory — Náhrada za vyvlastnění z důvodu veřejného zájmu — Prodloužení platnosti preferenční sazby na dodávky elektrické energie — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za neslučitelnou se společným trhem a nařizuje její navrácení — Pojem „výhoda“ — Zásada ochrany legitimního očekávání — Poskytnutí podpory“)

(2010/C 221/59)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Cementir Italia Srl (Řím, Itálie) (zástupci: T. Salonico, G. Pellegrino, G. Pellegrino a G. Barone, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Giolito a G. Conte, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2008/408/ES ze dne 20. listopadu 2007 o státní podpoře č. C 36/A/06 (ex NN 38/06), kterou Itálie poskytla společností ThyssenKrupp, Cementir a Nuova Terni Industrie Chimiche (Úř. věst. L 144, s. 37)

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Cementir Italia Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 92, 12.4.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2010 — Nuova Terni Industrie Chimiche v. Komise(Věc T-64/08) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Náhrada za vyvlastnění z důvodu veřejného zájmu — Prodloužení platnosti preferenční sazby na dodávky elektrické energie — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za neslučitelnou se společným trhem a nařizuje její navrácení — Pojem „výhoda“ — Zásada ochrany legitimního očekávání — Poskytnutí podpory“)

(2010/C 221/60)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Nuova Terni Industrie Chimiche SpA (Miláno, Itálie) (zástupci: T. Salonico, G. Pellegrino, G. Pellegrino a G. Barone, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Giolito a G. Conte, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2008/408/ES ze dne 20. listopadu 2007 o státní podpoře č. C 36/A/06 (ex NN 38/06), kterou Itálie poskytla společností ThyssenKrupp, Cementir a Nuova Terni Industrie Chimiche (Úř. věst. L 144, s. 37)

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Nuova Terni Industrie Chimiche SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 92, 12.4.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 2. července 2010 — Kerstens v. Komise(Věc T-266/08 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Změna přidělení na pracovní místo — Článek 7 služebního řádu — Zájem služby — Zkreslování skutkových okolností a důkazů — Povinnost Soudu pro veřejnou službu uvést odůvodnění — Právo na obhajobu“)

(2010/C 221/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Petrus Kerstens (Overijse, Belgie) (zástupce: C. Mourato, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: K. Herrmann a M. G. Berscheid, zmocněnci)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 8. května 2008, Kerstens v. Komise (F-119/06, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), směřující ke zrušení tohoto rozsudku.

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Petrus Kerstens ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Komisí v tomto stupni řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 247, 27.9.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2010 — BNP Paribas a BNL v. Komise(Věc T-335/08) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Opatření přijatá italskými úřady ve vztahu k některým restrukturalizovaným bankám — Režim úpravy daňových hodnot aktiv — Rozhodnutí prohlašující režim podpor za neslučitelný se společným trhem a nařizující navrácení podpory — Žaloba na neplatnost — Osobní dotčení — Přípustnost — Pojem „státní podpory“ — Zvýhodnění — Selektivní povaha — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2010/C 221/62)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: BNP Paribas (Paříž, Francie); a Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) (Řím, Itálie) (zástupci: R. Silvestri, G. Escalar a M. Todino, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci a E. Righini, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise č. 2008/711/ES ze dne 11. března 2008 o státní podpoře C 15/07 (ex NN 20/07) poskytnuté Itálii a týkající se daňové pobídky ve prospěch některých úvěrových ústavů, u nichž byla provedena restrukturalizace (Úř. věst. L 237, s. 70).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) BNP Paribas a Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 272, 25.10.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. června 2010 — Matratzen Concord v. OHIM — Barranco Schnitzler a Barranco Rogdriguez (MATRATZEN CONCORD)(Věc T-351/08) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství MATRATZEN CONCORD — Starší národní slovní ochranná známka MATRATZEN — Relativní důvod pro zamítnutí — Důkaz o skutečném užívání starší ochranné známky — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 73 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní článek 75 nařízení (ES) č. 207/2009)“)

(2010/C 221/63)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Matratzen Concord GmbH (Kolín, Německo) (zástupce: J. Albrecht, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastníci před odvolacím senátem OHIM: Pablo Barranco Schnitzler a Mariano Barranco Rodriguez (Sant Just Desvern, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 30. května 2008 (věc R 1034/2007-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi na jedné straně Pablem Barrancem Schnitzlerem a Marianem Barrancem Rodriguezem a na druhé straně Matratzen Concord GmbH.

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 30. května 2008 (věc R 1034/2007-2) se zrušuje.
- 2) OHIM se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 285, 8.11.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. června 2010 — MIP Metro v. OHIM — CBT Comunicación Multimedia (Metromeet)(Věc T-407/08) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Metromeet — Starší národní slovní ochranná známka meeting metro — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2010/C 221/64)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH Co. KG (Düsseldorf, Německo) (zástupci: J.-C. Plate a R. Kaase, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zástupce: S. Schaffner, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: CBT Comunicación Multimedia, SL (Getxo, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 12. června 2008 (věc R 387/2007-1), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi MIP Metro Group Intellectual Property GmbH Co. KG a společností CBT Comunicación Multimedia, SL.

Výrok

- 1) Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 12. června 2008 (věc R 387/2007-1) týkající se námitkového řízení mezi společnostmi MIP Metro Group Intellectual Property GmbH Co. KG a společností CBT Comunicación Multimedia, SL se zrušuje.
- 2) OHIM se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 327, 20.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 2. července 2010 — Lafili v. Komise(Věc T-485/08 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Přípustnost — Pojem účastník řízení, který neměl úspěch v prvním stupni — Povýšení — Zařazení do platové třídy a stupně — Koeficient násobení vyšší než 1 — Přeměna na dobu výkonu služby v daném platovém stupni — Článek 7 přílohy XIII služebního řádu“)

(2010/C 221/65)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Paul Lafili (Genk, Belgie) (zástupce: L. Levi, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Currall, H. Krämer a K. Herrmann, zmocněnci)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 4. září 2008, Lafili v. Komise (F-22/07, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), který směřuje ke zrušení tohoto rozsudku.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Paul Lafili ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Evropskou komisí v rámci tohoto řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 19, 24.1.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2010 — mPAY24 v. OHMI — Ultra (M PAY)(Věc T-557/08) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství M PAY — Starší slovní ochranná známka Společenství a starší národní slovní ochranná známka MPAY24 — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 Å (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2010/C 221/66)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: mPAY24 GmbH (Viedeň, Rakousko) (zástupce: H-G. Zeiner, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav (Zagorje ob Savi, Slovinsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 30. září 2008 (věc R 221/2007-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi mPAY24 GmbH a Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav.

Výrok

- 1) Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 30. září 2008 (věc R 221/2007-1) se zrušuje v rozsahu, v němž toto rozhodnutí zamítá námitku podanou společností mPAY24 GmbH.
- 2) OHIM se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2010 — M6 a TF1 v. Komise(Spojené věci T-568/08 a T-573/08) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Veřejnoprávní vysílání — Zamýšlená podpora Francouzské republiky ve prospěch France Télévisions — Kapitálová dotace ve výši 150 milionů eur — Rozhodnutí nevznášet námitky — Služba obecného hospodářského zájmu — Kritérium přiměřenosti — Neexistence vážných potíží“)

(2010/C 221/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Métropole télévision (M6) (Neuilly-sur-Seine, Francie) (zástupci: O. Freget, N. Chahid Nouraï, R. Lazerges a M. Potel, advokáti) a Télévision française 1 SA (TF1) (Boulogne-Billancourt, Francie) (zástupci: J. P. Hordies a C. Smits, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky a B. Martenczuk, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyně: Canal + (Issy-les-Moulineaux, Francie) (zástupce: E. Guillaume, advokát)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Francouzská republika (zástupci: původně G. de Bergues a A. L. Vendrolini, poté G. de Bergues a L. Butel, zmocněnci) a France Télévisions (Paříž, Francie) (zástupci: J. P. Gunther, D. Tayar, A. Giraud a S. Snoeck, advokáti)

Předmět věci

Návrhy na zrušení rozhodnutí Komise K(2008) 3506 v konečném znění ze dne 16. července 2008, týkajícího se záměru poskytnutí kapitálové dotace ve výši 150 milionů eur Francouzskou republikou společností France Télévisions SA, a na vydání soudního příkazu, jímž se Komisi uloží zahájit formální vyšetřovací řízení.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloby se zamítají.

- 2) Métropole télévision (M6) ponese vlastní náklady řízení ve věci T-568/08 a nahradí náklady řízení vynaložené v této věci Evropskou komisí a společností France Télévisions.

- 3) *Télévision française 1 SA (TF1)* ponese vlastní náklady řízení ve věci T-573/08 a nahradí náklady řízení vynaložené v této věci Komisí a společností France Télévisions.
- 4) *Francouzská republika a společnost Canal* + ponesou každá vlastní náklady řízení ve věcech T-568/08 a T-573/08.

(¹) Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2010 — Komise v. Antiche Terre

(Věc T-51/09) (¹)

(„Rozhodčí doložka — Program na podporu energetických technologií v Evropě (Thermie) — Smlouva týkající se projektu výstavby zařízení na výrobu elektrické energie za pomoci inovační technologie spalování zemědělské a lesní biomasy v Umbertide (Itálie) — Podstatná změna podmínek pro provedení smlouvy — Vypovězení — Vrácení zaplacených částek — Úroky“)

(2010/C 221/68)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: V. Joris, zmocněnec, ve spolupráci s A. dal Ferro, advokát)

Žalovaná: Antiche Terre Soc. coop. rl Società Agricola Cooperativa (Arezzo, Itálie) (zástupci: L. Defalque a P. Van Leynseele, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná Komisí na základě článku 238 ES jejímž předmětem je návrh uložit Antice Terre vrátit částky, které byly vyplaceny Evropským společenstvím v rámci výkonu smlouvy BM/188/96 ze dne 23. prosince 1996 uzavřené se třemi společnostmi v rámci programu Thermie, přičemž jednou z těchto společností byla Antice Terre.

Výrok rozsudku

- 1) Společnosti Antiche Terre Soc. coop. rl Società Agricola Cooperativa se ukládá povinnost zaplatit Evropské komisi částku 479 332,40 euro a úroky z prodlení v zákonné výši stanovené

italským právem, vypočtené podle sazby platné od 4. ledna 2004 až do dne úplného zaplacení dluhu, po odečtení částky 461 979 eur, která byla Komisi vrácena dne 25. ledna 2005 na základě vyplacení bankovní záruky vystavené v její prospěch.

- 2) Ve zbyvajících částech žaloba zamítá.

- 3) Antiche Terre se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 82, 4.4.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2010 — Herhof v. OHIM — Stabilator (stabilator)

(Věc T-60/09) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství stabilator — Starší slovní ochranná známka Společenství STABILAT — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti výrobků a služeb — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2010/C 221/69)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH (Solms, Německo) (zástupci: A. Zinnecker a T. Bösling, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Stabilator sp. z o. o. (Gdynia, Polsko) (zástupce: M. Kacprzak, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 16. prosince 2008 (věci R 483/2008-4 a R 705/2008-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH a Stabilator sp. z o. o.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Herohof-Verwaltungsgesellschaft mbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 102, 1.5.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2010 — Valigeria Roncato v. OHIM — Roncato (CARLO RONCATO)

(Věc T-124/09) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství CARLO RONCATO — Nezapsané národní obrazové ochranné známky RV RONCATO a slovní ochranná známka RONCATO — Starší národní obrazové ochranné známky RV RONCATO a slovní ochranná známka RONCATO — Neexistence nebezpečí neoprávněného těžení z rozlišovací způsobilosti a dobrého jména starší ochranné známky — Existence řádného důvodu pro užívání přihlašované ochranné známky — Relativní důvody pro zamítnutí — Článek 8 odst. 4 a odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 4 a odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009)“)

(2010/C 221/70)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Valigeria Roncato SpA (Campodarsego, Itálie) (zástupci: P. Perani a P. Pozzi, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zástupce: P. Bullock, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Roncato Srl (Campodarsego) (zástupci: M. Cartella a M. Fazzini, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 23. ledna 2009 (věci R 237/2008-1 a R 236/2008-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi Valigeria Roncato SpA a Roncato Srl.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Valigeria Roncato SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 129, 6.6.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 9. června 2010 — BASF Plant Science a další v. Komise

(Věc T-293/08) (¹)

(„Sbližování právních předpisů — Záměrné uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí — Autorizační postup pro uvádění na trh — Nepřijetí rozhodnutí — Žaloba pro nečinnost — Zánik předmětu sporu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2010/C 221/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: BASF Plant Science GmbH (Ludwigshafen, Německo), Plant Science Sweden AB (Svalöv, Švédsko), Amylogene HB (Svalöv) a BASF Plant Science Co. GmbH, dříve BASF Plant Science Holding GmbH (Ludwigshafen) (zástupci: D. Waelbroeck a U. Zinsmeister, advokáti, a D. Slater, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. O'Reilly a M. C. Zadra, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Dánské království (zástupci: J. Bering Liisberg a R. Holdgaard, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba směřující k určení, že Komise tím, že nepřijala rozhodnutí na základě oznámení zaslaného žalobkyněmi ohledně uvedení geneticky modifikovaných brambor Amflora na trh, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS (Úř. věst. L 106, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 77) a s čl. 5 rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, s. 23; Zvl. vyd. 01/03, s. 124).

Výrok

1) *Není již třeba rozhodovat o této žalobě.*

2) *Účastníci řízení ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 272, 25.10.2008.

Usnesení Tribunálu ze dne 29. června 2010 — Mauerhofer v. Komise

(Věc T-515/08) (¹)

(„Vícenásobná rámcová smlouva „Komise 2007“ — Nábor odborníků v rámci poskytování pomoci třetím zemím — Úkoly poradenství — Měření počtu účtovaných odpracovaných dní Komisi — Žaloba na neplatnost — Neexistence napadnutelného aktu — Nepřípustnost — Žaloba na náhradu škody — Příčinná souvislost — Žaloba zjevně postrádající jakýkoliv právní základ“)

(2010/C 221/72)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Volker Mauerhofer (Vídeň, Rakousko) (zástupce: J. Schartmüller, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupce: S. Boelaert, zmocněnec)

Předmět věci

Jednak návrh na zrušení úředního příkazu Komise ze dne 9. září 2008, kterým se mění zvláštní smlouva 2007/146271, uzavřená mezi Komisí a smluvní stranou rámcové smlouvy projektu „Analýza mapování hodnotového řetězce“ uskutečněného v Bosně a Hercegovině, kterým byl snížen počet dnů odpracovaných žalobcem na základě smlouvy, která ho vázala s výše uvedenou smluvní stranou rámcové smlouvy, kterou tato strana mohla vyúčtovat Komisi, jakož i, dále, návrh na poskytnutí náhrady škody.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Volkerovi Mauerhoferovi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 44, 21.2.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. června 2010 — Biocaps v. Komise

(Věc T-24/09) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí nařizující kontrolu — Článek 20 odst. 4 nařízení (ES) č. 1/2003 — Existence příjemce rozhodnutí — Žaloba zjevně postrádající jakýkoliv právní základ“)

(2010/C 221/73)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Biocaps (Orsay, Francie) (zástupci: Y. R. Guillou, H. Speyart van Woerden a T. Verstraeten, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Bouquet a É. Gippini Fournier, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2008) 6524 ze dne 29. října 2008 ve věci COMP/39510, kterým bylo nařízeno Laboratoire Champagnat Desmoulins Philippakis, jakož i všem společnostem, které přímo nebo nepřímo ovládá, aby se podrobily kontrole podle čl. 20 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 [ES] a 82 [ES] Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Výrok

1) *Žaloba se zamítá jako zjevně postrádající jakýkoliv právní základ.*

2) *Společnost Biocaps ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí náhrada nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí.*

(¹) Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 21. června 2010 — Meister v. OHIM(Věc T-284/09 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Hodnocení — Opožděné vypracování hodnotících zpráv — Předmět žaloby v prvním stupni — Opožděná odpověď na stížnosti — Zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“)

(2010/C 221/74)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Herbert Meister (Muchamiel, Španělsko) (zástupce: H. J. Zimmermann, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zástupci: I. de Medrano Caballero a G. Faedo, zmocněnci, ve spolupráci s D. Waelbroeckem a E. Winterem, advokáty)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 18. května 2009, Meister v. OHIM (F-138/06 a F-37/08, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), který směřuje ke zrušení tohoto rozsudku.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Herbert Meister ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) v rámci tohoto řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 244, 10.10.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. června 2010 — Jurašinović v. Rada(Věc T-359/09) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Zprávy pozorovatelů vyslaných Evropskou unií do oblasti Knin (Chorvatsko) — Mezitímní opatření — Nepřipustnost — Implicitní zamítnutí přístupu — Právní zájem na podání žaloby — Výslovné rozhodnutí přijaté po podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2010/C 221/75)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Ivan Jurašinović (Angers, Francie) (zástupce: A. Beguin, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupkyně: C. Fekete a K. Zielešiewicz, zmocněnkyně)

Předmět věci

Jednak zrušení rozhodnutí Rady Evropské unie ze dne 17. června 2009, kterým byl žalobci odepřen přístup k určitým zprávám pozorovatelů Evropské unie přítomných v Chorvatsku v oblasti Knin z období od 1. do 31. srpna 1995 a k dokumentům nazvaným „ECMM RC Knin Log reports“, jakož i implicitního zamítavého rozhodnutí vydaného na základě potvrzující žádosti, a jednak návrh směřující k tomu, aby bylo Radě uloženo povolit přístup k požadovaným dokumentům v elektronické formě.

Výrok

- 1) *Není již namístě rozhodnout o návrhových žádáních Ivana Jurašinović směřujících ke zrušení implicitního rozhodnutí Rady Evropské unie, kterým byla zamítnuta jeho potvrzující žádost o přístup ke zprávám pozorovatelů Evropské unie přítomných v Chorvatsku v oblasti Knin z období od 1. do 31. srpna 1995 a k dokumentům nazvaným „ECMM RC Knin Log reports“.*
- 2) *Ve zbývajících částech se žaloba odmítá jako nepřipustná.*
- 3) *Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

**Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 30. června 2010 —
Victoria Sánchez v. Parlament a Komise**

(Věc T-61/10 R)

**(„Předběžné opatření — Návrh na vydání předběžných
opatření — Nedodržení formálních náležitostí —
Nepřípustnost“)**

(2010/C 221/76)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení**Žalobce:** Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Sevilla,
Španělsko) (zástupci: původně N. Domínguez Varela, poté P.
Suarez Plácido, advokáti)**Žalovaní:** Evropský parlament (zástupci: N. Lorenz, N. Görlitz a
P. López-Carceller, zmocněnci) a Evropská komise (zástupci: L.
Lozano Palacios a I. Martínez del Peral, zmocněnci)**Předmět věci**Návrh na vydání předběžných opatření týkajících se zajištění
fyzické integrity žalobce, jeho základních práv a práv občanů
Evropské unie, která by mohla být dotčena.**Výrok**

- 1) Návrh na vydání předběžných opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 21. května 2010 Y
proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 7. října
2009 ve věci F-29/08, Y v. Komise**

(Věc T-493/09 P)

(2010/C 221/77)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení**Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel):** Y
(Brusel, Belgie) (zástupce: J. Van Rossum, advokát)*Další účastnice:* Evropská komise**Návrhová žádání navrhovatele**

- zrušit rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 7. října
2009 (věc F-29/08, Y v. Komise), kterým byla zamítnuta
žaloba navrhovatele;
- zrušit rozhodnutí ze dne 24. května 2007 o propuštění
navrhovatele;
- uložit Komisi, aby navrhovateli vyplatila odměnu, kterou by
nadále pobíral, kdyby nebyla předčasně ukončena jeho
pracovní smlouva, jakož i veškeré náhrady, na které má
nárok;
- uložit Komisi, aby mu zaplatila náhradu morální újmy ve
výši 500 000 eur, která mu vznikla;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

**Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argu-
menty**Tímto kasačním opravným prostředkem se navrhovatel domáhá
zrušení rozsudku Soudu pro veřejnou službu (SVS) ze dne 7.
října 2009 vydaného ve věci Y v. Komise, F-29/08, kterým byla
zamítnuta žaloba navrhovatele, jíž se domáhal jednak zrušení
rozhodnutí Komise o jeho propuštění a jednak náhrady škody.Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatel
tvrdí, že se SVS dopustil nesprávného právního posouzení když
měl za to, že:

- Komise neměla povinnost požádat o stanovisko hodnotící
výbor, i když rozhodnutí Komise ze dne 7. dubna 2004,
kterým byla přijata obecná prováděcí ustanovení o postu-
pech přijímání a zaměstnávání smluvních zaměstnanců,
takovou povinnost konzultace upravuje;
- propuštění navrhovatele bylo platné, i když neměl možnost
uplatnit své připomínky ke stanovisku hodnotícího výboru,
které mu nebylo sděleno;

- nesdělení stanoviska hodnotícího výboru navrhovateli neporušuje jeho práva na obhajobu;
- rozhodnutí o propuštění nevycházelo ze stanoviska hodnotícího výboru, ačkoli toto stanovisko bylo výslovně zmíněno v odůvodnění rozhodnutí o propuštění;
- Komise vycházela pouze z důvodů a skutkových okolností zmíněných ve zprávě o ukončení zkušební doby navrhovatele, i když ze znění tohoto rozhodnutí vyplývá, že se toto rozhodnutí opírá o hlediska, která se týkají tvrzení o braní úplatků;
- rozhodnutí o propuštění je řádně odůvodněné, i když vycházelo z důvodů a skutkových okolností, ke kterým došlo před vstupem navrhovatele do služby jako smluvní zaměstnanec, a
- rozhodnutí o propuštění nebylo disciplinární sankcí, i když protiprávní jednání, která jsou navrhovateli vytýkána, vedla k zahájení disciplinárního řízení, které se týká stejného skutkového stavu a jednání, jaké jsou uvedeny k odůvodnění rozhodnutí o propuštění.

Žaloba podaná dne 27. května 2010 — Danzeisen v. Komise

(Věc T-242/10)

(2010/C 221/78)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Werner Danzeisen (Eichstetten, Německo) (zástupce: H. Schmidt, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

- zrušit nařízení Komise (EU) č. 271/2010 v rozsahu, v němž pozměňuje nařízení (ES) č. 889/2008 v tom smyslu, že v jeho příloze XI části A bodu 9 ohledně loga EU pro ekologickou produkci podle čl. 57 právně závazně nařízeno, že jeho užití musí být „v souladu s pravidly doprovázejícími

jeho registraci [...] na Úřadu Beneluxu pro ochranu duševního vlastnictví“, zejména pokud tato ustanovení (stanov kolektivních ochranných známek) nařizují

- v čl. 2 odst. 4, že nikdo, ani žalobce, nemůže používat logo EU pro ekologickou produkci „without empowerment from the Bodies designed or recognised in accordance with the Community Regulations“, tedy bez zmocnění k používání loga EU pro ekologickou produkci kontrolními orgány či subjekty, které byly zřízeny podle právních předpisů Unie nebo byly uznány za jim odpovídající;
- vyloučení ručení stanovené v článku 4, podle něhož Evropská unie neručí za to, že logo EU pro ekologickou produkci smí být používáno v Evropské unii, s výjimkou vlastní právní existence Evropské unie a jejího oprávnění užívat logo EU pro ekologickou produkci „except to the extent of its corporate existence and of its underlying entitlement to the Organic Farming Mark“, tedy omezení odpovědnosti Evropské unie pouze na právní existenci Evropské unie a právo Evropské unie na provedený zápis ochranné známky;
- v čl. 7 odst. 2 obsažené ustanovení o přípustnosti koexistence ustanovení stanov kolektivní ochranné známky o používání a správě loga EU pro ekologickou produkci s právními předpisy Evropské unie a vnitrostátními zákony, že však v případě konfliktu ohledně používání loga EU pro ekologickou produkci mají přednost stanovy kolektivní ochranné známky a musí být použity, že tedy „in case of conflict concerning the use of the Organic Farming Mark“ se použijí „provisions of the present Regulations on use and management“, a ostatní pravidla, zejména ta, jež jsou obsažena v nařízení (EU) č. 271/2010, se neuplatní;
- v čl. 9 bodu 3, že logo EU pro ekologickou produkci nesmí být použito žádným způsobem, který se vyjadřuje opovržlivě nebo kriticky k Evropské unii nebo ohledně stanov kolektivní ochranné známky, které byly stanoveny na Úřadu Beneluxu pro ochranu duševního vlastnictví;
- v čl. 12 odst. 1, že si Evropská unie vyhrazuje právo přímo kontrolovat výrobky a reklamní materiály, které nesou logo EU pro ekologickou produkci a pravidelně vyžadovat příklady jejich použití;

— v čl. 15 odst. 1, že výklad ustanovení stanov kolektivní ochranné známky Evropské unie je tudíž vyhrazen jejímu zákonnému zástupci, Evropské komisi, a proto nepodléhá výkladu soudních orgánů Evropské unie;

— v čl. 15 odst. 2, že se pravidla pro používání a správu loga EU pro ekologickou produkci řídí belgickým právem;

— uložit žalované, aby žalobci uhradila nezbytné náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce vznáší námitky proti změně přílohy XI nařízení (ES) č. 889/2008 ⁽¹⁾ nařízením (EU) č. 271/2010 ⁽²⁾.

K odůvodnění své žaloby žalobce zaprvé uvádí, že byl porušen čl. 297 odst. 1 třetí věta SFEU, neboť příloha XI část A číslo 9 nařízení č. 889/2008 ve znění nařízení č. 271/2010 odkazuje na stanovy kolektivních ochranných známek, které stanovila Komise při zápisu loga Evropské unie pro ekologickou produkci na Úřadu Beneluxu pro ochranu duševního vlastnictví, a tyto stanovy kolektivních ochranných známek nebyly zveřejněny v Úředním věstníku, třebaže v důsledku odkazu mají stejně závazný význam, jako samotný text nařízení Komise.

Zadruhé žalobce uvádí, že dynamický odkaz na stanovy kolektivních ochranných známek Komise dává možnost libovolně měnit skutečný významový obsah nařízení č. 271/2010 s vyloučením členských států, čímž je obcházena a mařena legitimace zákonodárného aktu spolupůsobením členských států.

Zatřetí je vytýkáno, že stanovy kolektivních ochranných známek stanoví, že nikdo nesmí používat logo Evropské unie pro ekologickou produkci, aniž by k tomu byl zmocněn kontrolními orgány či subjekty. Podle žalobce je to neslučitelné s čl. 24 odst. 2 a čl. 25 odst. 1 nařízení (ES) č. 834/2007 ⁽³⁾, neboť tato ustanovení stanoví právo ekologicky kontrolovaných podniků používat logo Evropské unie pro ekologickou produkci pro ekologické výrobky, jež jsou v souladu s tímto nařízením.

Začtvrté žalobce uvádí, že stanovy kolektivních ochranných známek stanoví vyloučení odpovědnosti Evropské komise, jímž se Komise protiprávně zbavuje své úřední povinnosti zabránit škodám hrozícím též žalobci.

Zapáté žalobce uvádí, že stanovy kolektivních ochranných známek v souběhu svých ustanovení a ostatních zákonodárných aktů Evropské unie a vnitrostátních zákonů stanoví, že v případě konfliktu mají stanovy kolektivních ochranných známek vždy přednost, což má za následek prolomení přednosti práva Unie.

Zašesté žalobce vytýká, že mu stanovy kolektivních ochranných známek zakazují používat logo Evropské unie pro ekologickou produkci způsobem, který ve vztahu k Evropské unii působí kriticky. Tím je bezdůvodně zasahováno do jeho základního práva na svobodné vyjádření názoru.

Zasedmé se uvádí, že stanovy kolektivních ochranných známek stanoví, že Evropská komise požaduje od uživatelů loga Evropské unie pro ekologickou produkci příklady užití a může tyto příklady přezkoumat, čímž si Komisi vytváří právo přímého přístupu k podnikům a prolamuje tím rozdělení pravomocí v poměru k členským státům.

Zaosmé žalobce vytýká zápis loga Evropské unie pro ekologickou produkci Evropskou unií jakožto kolektivní ochranné známky, neboť to je neslučitelné mimo jiné s nařízením č. 834/2007.

Zadeváté žalobce uvádí, že Komise si ve stanovách kolektivních ochranných známek vyhrazuje jejich výklad, čímž porušuje monopol výkladu Soudního dvora.

Konečně je svévolné, že stanovy kolektivních ochranných známek stanoví, že belgické právo platí i pro žalobce.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 889/2008 ze dne 5. září 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů, pokud jde o ekologickou produkci, označování a kontrolu (Úř. věst. L 250, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 271/2010 ze dne 24. března 2010, kterým se mění nařízení (ES) č. 889/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o logo Evropské unie pro ekologickou produkci (Úř. věst. L 84, s. 19).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 (Úř. věst. L 189, s. 1).

Žaloba podaná dne 26. května 2010 — Tsakiris-Mallas v. OHIM — Seven (7 Seven Fashion Shoes)**(Věc T-244/10)**

(2010/C 221/79)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: řečtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Tsakiris-Mallas A. E. (Argiroupoli Attikis, Řecko)
(zástupce: N. Simantiras, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Seven S.p.A. (Turín, Itálie)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 22. března 2010 ve věci R 1045/2009-2
- vyhovět přihlášce č. 5445481 k zápisu obrazové ochranné známky „7 Seven Fashion Shoes“ jako ochranné známky Společenství pro výrobky tříd 18 a 25 a
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených v souvislosti s námitkovým řízením a odvolacím řízením před OHIM.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka „7 Seven Fashion Shoes“ pro výrobky třídy 18 a 25
— přihláška č. 5445481

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: italská obrazová ochranná známka „7Seven“, zapsaná pod č. 769296 pro

výrobky tříd 14, 16 a 18; italská obrazová ochranná známka „Seven“, zapsaná pod č. 928116 pro výrobky tříd 16 a 18

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení rozhodnutí námitkového oddělení a zamítnutí přihlášky pro výrobky třídy 18

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. a) a b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 tím, že odvolací senát dospěl nesprávně k závěru, že mezi dotčenými ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny; porušení ustanovení čl. 65 odst. 2 ve spojení s čl. 8 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 tím, že odvolací senát zcela opomněl přezkoumat, zda se měl, či neměl uplatnit čl. 8 odst. 5 uvedeného nařízení.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 9. června 2010
Luigim Marcucciem proti usnesení Soudu pro veřejnou
službu ze dne 25. března 2010 ve věci F-102/08,
Marcuccio v. Komise**

(Věc T-256/10 P)

(2010/C 221/80)

*Jednací jazyk: italština***Účastníci řízení**

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel):
Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

**Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační
opravný prostředek**

- V každém případě zrušit napadené usnesení v plném rozsahu.
- Prohlásit žalobu podanou v prvním stupni, která byla předmětem napadeného usnesení, za zcela přípustnou.
- Vyhovět v plném rozsahu návrhovým žádáním navrhovatele předloženým v řízení v prvním stupni.

- Uložit žalované, aby žalobci nahradila veškeré soudní náklady a odměny vynaložené a stále vynakládané v souvislosti s řízením v prvním stupni a s řízením o kasačním opravném prostředku.
- Podpůrně vrátit věc Soudu pro veřejnou službu, aby znovu rozhodl v novém složení senátu o meritu této věci.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek je namířen proti usnesení Soudu pro veřejnou službu (SVS) ze dne 25. března 2010. Tímto usnesením SVS částečně odmítl jako nepřípustnou a částečně zamítl jako zcela neopodstatněnou žalobu, jejímž předmětem bylo určit neexistenci, nebo alespoň protiprávnost rozhodnutí, kterým Komise odmítla poskytnout navrhovateli kopie fotografií pořízených během stěhování ze služebního bytu, který navrhovatel obýval v Luandě (Angola), a kterým odstranila veškeré dokumenty související s tímto stěhováním, jakož i uložení Komisi náhrady škody vzniklé v důsledku toho, že Komise proti vůli navrhovatele přistoupila k uvedenému přestěhování.

Na podporu svých tvrzení navrhovatel uvádí naprostý nedostatek odůvodnění a porušení procesních předpisů týkajících se dokazování, zásady rovnosti stran sporu, článku 94 jednacího řádu SVS, povinnosti péče příslušející Komisi vůči navrhovateli a povinnosti řádné správy.

Žaloba podaná dne 4. června 2010 — Itálie v. Komise

(Věc T-257/10)

(2010/C 221/81)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 1711 v konečném znění, ze dne 24. března 2010, jehož předmětem je státní podpora č. C 4/2003 (ex NN 102/2002);
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Italská republika podala žalobu k Tribunálu Evropské unie proti rozhodnutí Komise K(2010) 1711 v konečném znění, ze dne 24. března 2010, jehož předmětem je státní podpora č. C 4/2003 (EX NN 102/2002), doručené dopisem ze dne 25. března 2010 SG Greffe (2010) D/4224. Toto rozhodnutí, přijaté v návaznosti na rozsudek vydaný Soudním dvorem ve věci C-496/06 P Komise v. Itálie a WAM, kterým byl zamítnut kasační opravný prostředek podaný Komisí proti rozsudku vydanému Tribunálem, který vyhověl žalobám podaným Itálií a společností WAM proti rozhodnutí Komise 2006/177/ES o státní podpoře C 4/2003 (ex NN 102/2002) poskytnuté Itálií společnosti Wam, shledalo úrokové subvence poskytnuté společnosti WAM SpA neslučitelnými se společným trhem podle zákona č. 394/81 o opatřeních na podporu italského vývozu v letech 1995 a 2000.

Na podporu své žaloby uplatňuje Italská republika následující důvody:

První žalobní důvod. Porušení čl. 4 odst. 5 a 6 nařízení č. 659/99/ES (¹) a zásady *ne bis in idem*. V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že předchozí rozhodnutí Komise přijaté v roce 2004, které se týkalo téže podpory, bylo zrušeno v plném rozsahu a se zpětnou účinností Soudem prvního stupně a Soudním dvorem. Toto zapříčinilo mlčky učiněný souhlas Komise s poskytnutím podpory od rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení v lednu 2003. Krom toho se musí uplatnit zásada *ne bis in idem*.

Druhý žalobní důvod. Porušení čl. 108 odst. 2 a 3 SFEU a článků 4, 6, 7, 10, 13 a 20 nařízení č. 659/99/ES. Italská republika má za to, že nové rozhodnutí obsahuje zcela nový přezkum dotčené podpory, takže mělo být přijato po skončení formálního vyšetřovacího řízení umožňujícího kontradiktorní debatu mezi členským státem a dotčenými stranami.

Třetí žalobní důvod. Porušení právní moci. Podle žalobkyně nabyly rozsudky vydané Soudem a Soudním dvorem ve věci předcházející podpory právní moci, pokud jde o skutečnost, že podpora nezvýhodňuje vývozy, ale náklady na proniknutí na trh třetích zemí, a že prosté obecné odkazy na zásady týkající se státních podpor přímo ovlivňujících vnitřní trh nestačí na to, aby odůvodnily rozhodnutí, jehož předmětem je podpora, která má přímý vliv na trh třetí země, jejíž výše je mimoto nízká. Komise přitom ve svém novém rozhodnutí přehlídí právní moc a tyto zásady uplatňuje pouze zdánlivě.

Čtvrtý žalobní důvod. Porušení zásady kontradiktornosti a článku 20 nařízení č. 659/99/ES. Nedostatečné dokazování. V této souvislosti žalobkyně upřesňuje, že nové rozhodnutí bylo přijato za použití, jakožto posuzovacího kritéria, univerzitní studie z roku 2009 týkající se podniku-příjemce, kterou Komise nepředala zúčastněným stranám a která nebyla před přijetím nového rozhodnutí předmětem žádné debaty se zúčastněnými stranami.

Pátý žalobní důvod. Porušení čl. 107 odst. 1 SFEU a čl. 1 odst. 1 písm. d) a článku 2 nařízení ES č. 1998/2006. Porušení právní moci. Kontradiktorní charakter. Italská republika má za to, že předmětné podpory spadají do působnosti nařízení č. 1998/2006 o podporách de minimis, neboť za období tří let nepřesáhly 200 000 eur. Proto tyto podpory nejsou státními podporami, a tudíž nemusely být oznámeny. Toto nařízení bylo použitelné, neboť bylo pravomocně rozhodnuto o tom, že se nejedná o podpory vývozu.

Šestý žalobní důvod. Porušení čl. 107 odst. 3 písm. c) a e) SFEU a čl. 4 odst. 1 a 2 nařízení č. 70/2001. V každém případě se jednalo o slučitelné podpory ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, jelikož byly určeny k podpoře internacionalizace podniků Společenství. Komise toto posouzení ve svém rozhodnutí neprovedla.

Sedmý žalobní důvod. Porušení článku 14 nařízení č. 659/99/ES a zásady proporcionality. Výše podpory, která má být navržena, byla každopádně přemrštěná: skutečná podpora vyplývá z rozdílu mezi referenční sazbou platnou ke dni jednotlivých plateb v rámci navrácení podpor a dotovanou sazbou, a nikoli z rozdílu mezi referenční sazbou platnou ke dni (zřetelně dřívějšímu), kdy bylo financování přiznáno, a uvedenou dotovanou sazbou.

Krom toho se Italská republika dovolává porušení povinnosti odůvodnění a zásady legitimního očekávání

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 7. června 2010 — Microban International a Microban (Europe) v. Komise

(Věc T-262/10)

(2010/C 221/82)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Microban International Ltd. (Huntersville, Spojené státy) a Microban (Europe) Ltd. (Heath Hayes, Spojené království) (zástupce: M. S. Rydelski, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise č. 2010/169 ze dne 19. března 2010 o nezařazení (4-chlor-2-hydroxyfenyl)(2,4-dichlor-fenyl)etheru do seznamu Unie přísad, které lze použít pro výrobu materiálů a předmětů z plastů určených pro styk s potravinami, podle směrnice 2002/72/ES (Úř. věst. L 75, s. 25), a

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se žalobkyně podle článku 263 SFEU domáhají zrušení rozhodnutí Komise č. 2010/169 ze dne 19. března 2010 o nezařazení (4-chlor-2-hydroxyfenyl)(2,4-dichlor-fenyl)etheru do seznamu Unie přísad, které lze použít pro výrobu materiálů a předmětů z plastů určených pro styk s potravinami, podle směrnice 2002/72/ES (¹) (Úř. věst. L 75, s. 25), oznámeno pod číslem K(2010) 1613.

Na podporu svého návrhu žalobkyně uplatňují následující žalobní důvody:

Zaprvé, napadené rozhodnutí není v souladu s povolovacím postupem podle rámcového nařízení⁽²⁾, jelikož postrádá řádný právní základ pro své přijetí.

Zadruhé, rozhodnutí přijaté žalovanou nezařadit dotčený produkt na seznam Unie přísad bez rozhodnutí o řízení rizik, které se zakládá pouze na stažení původní žádosti o povolení, je v rozporu s povolovacím postupem ve vztahu k dotčenému produktu.

Zatřetí, žalovaná porušila legitimní očekávání žalobkyň tím, že v případě dotčeného produktu neposkytla možnost změnit osobu původního žadatele.

Konečně, postup vedoucí k vydání napadeného rozhodnutí nebyl v souladu s obecnými zásadami práva EU, jako jsou zásady řádné správy, transparentnosti a právní jistoty.

⁽¹⁾ Směrnice Komise 2002/72/ES ze dne 6. srpna 2002 o materiálech a předmětech z plastů určených pro styk s potravinami (Úř. věst. L 220, s. 18; Zvl. vyd. 13/29, s. 535).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnice 80/590/EHS a 89/109/EHS (Úř. věst. L 338, s. 4).

Žaloba podaná dne 16. června 2010 — Španělsko v. Komise

(Věc T-263/10)

(2010/C 221/83)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupkyně: Nuria Díaz Abad, abogado del Estado)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 8. dubna 2010, kterým bylo přerušeno zpracování žádosti o průběžnou platbu podané Španělskem dne 17. prosince 2009 z důvodů uvedených v bodě I právního odůvodnění žaloby;
- přiznat nárok na úroky vůči Evropské komisi z titulu prodlení se skutečným vyplacením požadovaných průběžných plateb, které byly neoprávněně pozastaveny;
- uložit žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise přerušit běh lhůty pro vyplacení průběžné platby, o kterou požádalo Španělsko dne 17. prosince 2009. Tato žádost o průběžnou platbu, která dosahuje výše 2 717 227,26 eur, se vztahuje k operačnímu programu podpory Společenství Evropského sociálního fondu v rámci cíle regionální konkurenceschopnosti autonomní oblasti Baleárské ostrovy (CCI 2007ES052PO005)

Na podporu svých návrhových žádání uvádí žalobce následující žalobní důvody:

- Porušení čl. 91 odst. 1 písm. a) nařízení Rady č. 1083/2006⁽¹⁾ ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti, neboť Komise napadeným rozhodnutím přerušila běh lhůty pro vyplacení průběžné platby na základě žádosti podané Španělskem, aniž by existovala zpráva auditního subjektu členského státu nebo Společenství, která by ukazovala na možné významné nedostatky ve fungování řídicích a kontrolních systémů, a aniž by takové nedostatky existovaly.
- Porušení kontrolní strategie schválené Komisí, jelikož Komise přerušila běh lhůty pro vyplacení uvedené průběžné platby s odůvodněním, že chybějící kontroly systémů způsobují značné zpoždění v realizaci strategie, ačkoli podle dané strategie mohlo Španělské království předložit dokumenty týkající se kontroly systémů do 30. června 2010.
- Porušení zásady právní jistoty v tom, že Komise vytýká Španělskému království, že neprovedlo kontrolu systémů v dřívějším termínu, než byl termín dohodnutý s Komisí v časovém plánu, přičemž tuto skutečnost španělské orgány nemohly předvídat.

- Porušení zásady ochrany legitimního očekávání, neboť španělské orgány postupovaly vždy podle časových plánů kontroly, které Komise schválila spolu se strategií, a tyto časové plány byly dodrženy, aniž by Komise kdykoli naznačila, že to znamená nějaké nedostatky ve fungování systémů řízení a kontroly.
- Porušení zásady proporcionality, jelikož opatření přijaté Komisí je nepřiměřené, odporuje účinné správě finančních prostředků a existují jiné, méně omezující právní nástroje k dosažení téhož cíle.
- Nakonec Španělské království požaduje úroky z prodlení podle čl. 87 odst. 2 nařízení 1083/2006, článku 83 nařízení 1605/2002 ⁽²⁾ a čl. 106 odst. 5 nařízení Komise 2342/2002 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 (Úř. věst. L 210, s. 25).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 25, s. 43; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 145).

Žaloba podaná dne 16. června 2010 — Španělsko v. Komise

(Věc T-264/10)

(2010/C 221/84)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: Nuria Díaz Abad, abogado del Estado)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 10. května 2010, kterým bylo přerušeno zpracování žádosti o průběžnou

platbu podané Španělskem dne 18. prosince 2009 z důvodů uvedených v bodě I právního odůvodnění žaloby;

- přiznat nárok na úroky vůči Evropské komisi z titulu prodlení se skutečným vyplacením požadovaných průběžných plateb, které byly neoprávněně pozastaveny;

- uložit žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise přerušit běh lhůty pro vyplacení průběžné platby, o kterou požádalo Španělsko dne 18. prosince 2009. Tato žádost o průběžnou platbu, která dosahuje výše 37 320 854,12 eur, se vztahuje k operačnímu programu podpory Společenství Evropského sociálního fondu Boj proti diskriminaci v rámci cílů konvergence a regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost ve Španělsku (CCI 2007ES052PO005)

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou tytéž jako ve věci T-263/10, Španělsko v. Komise.

Žaloba podaná dne 16. června 2010 — Španělsko v. Komise

(Věc T-265/10)

(2010/C 221/85)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: Nuria Díaz Abad, abogado del Estado)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 15. dubna 2010, kterým bylo přerušeno zpracování žádosti o průběžnou platbu podané Španělskem dne 11. prosince 2009 z důvodů uvedených v bodě I právního odůvodnění žaloby;

— přiznat nárok na úroky vůči Evropské komisi z titulu prodlení se skutečným vyplacením požadovaných průběžných plateb, které byly neoprávněně pozastaveny;

— uložit žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise přerušit běh lhůty pro vyplacení průběžné platby, o kterou požádalo Španělsko dne 11. prosince 2009. Tato žádost o průběžnou platbu, která dosahuje výše 27 754 408,38 eur, se vztahuje k operačnímu programu podpory Společenství Evropského sociálního fondu v rámci cíle konvergence v autonomní oblasti Galicie (CCI 2007ES051PO004).

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou tytéž jako ve věci T-263/10, Španělsko v. Komise.

Žaloba podaná dne 16. června 2010 — Španělsko v. Komise

(Věc T-266/10)

(2010/C 221/86)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: Nuria Díaz Abad, abogado del Estado)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 11. května 2010, kterým bylo přerušeno zpracování žádosti o průběžnou platbu podané Španělskem dne 10. prosince 2009 z důvodů uvedených v bodě I právního odůvodnění žaloby;

— přiznat nárok na úroky vůči Evropské komisi z titulu prodlení se skutečným vyplacením požadovaných průběžných plateb, které byly neoprávněně pozastaveny;

— uložit žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise přerušit běh lhůty pro vyplacení průběžné platby, o kterou požádalo Španělsko dne 10. prosince 2009. Tato žádost o průběžnou platbu, která dosahuje výše 6 509 540,26 eur, se vztahuje k operačnímu programu podpory Společenství Evropského sociálního fondu Boj proti diskriminaci v rámci cíle regionální konkurenceschopnosti Baskicka (CCI 2007ES052PO010)

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou tytéž jako ve věci T-263/10, Španělsko v. Komise.

Žaloba podaná dne 8. června 2010 — Conceria Kara v. OHIM — Dima (KARRA)

(Věc T-270/10)

(2010/C 221/87)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Conceria Kara Srl (Trezzano sul Naviglio, Itálie) (zástupce: P. Picciolini, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Dima — Gida Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu ze dne 29. března 2010 o odvolání podaném proti rozhodnutí OHIM týkajícímu se námitkového řízení č. B 1171453 zahájeného na návrh Conceria Kara proti přihlášce ochranné známky Společenství č. 5346457

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: DIMA — TEKSTIL DERI INSAAT MADEM TURIZM ORMAN URÜNLERE SANAYI VE TICARET LTD. STI.

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „KARRA“ pro výrobky a služby tříd 3, 9, 18, 20, 24, 25 a 35.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Italské obrazové ochranné známky „KARA“ (č. 765 532 pro výrobky náležející do třídy 35 a č. 761 972 pro výrobky a služby náležející do tříd 18 a 25), obrazová ochranná známka Společenství č. 887 810 („Kara“) pro výrobky náležející zejména do tříd 18 a 25 a obchodní firma italské společnosti „CONCERIA KARA S.R.L.“, jejíž užívání je uplatňováno pro téže výrobky a služby jako starší ochranné známky.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: nedostatek odůvodnění; nesprávný výklad a použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 16. června 2010 — H v. Rada a další

(Věc T-271/10)

(2010/C 221/88)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: H (Catania, Itálie) (zástupci: C. Mereu a M. Velardo, advokáti)

Žalovaní: Rada Evropské unie, Evropská komise a Policejní mise Evropské unie v Bosně a Hercegovině (EUPM)

Návrhová žádání žalobce

— zrušit napadené rozhodnutí ze dne 7. dubna 2010 a v případě potřeby i rozhodnutí ze dne 30. dubna 2010,

— uložit žalovaným zaplatit žalobci náhradu škody odhadnutou na 30 000 eur a

— uložit žalovaným náhradu nákladů řízení, jakož i úrok ve výši 8 %.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se žalobce podle článku 263 SFEU domáhá zrušení rozhodnutí, které přijala Policejní mise Evropské unie (EUPM) v Bosně a Hercegovině dne 7. dubna 2010, a v případě potřeby navazujícího potvrzujícího rozhodnutí ze dne 30. dubna 2010, ve kterém bylo rozhodnuto o přearažení žalobce z hlavního štábu mise v Sarajevu na regionální úřad v Banja Luce, jakož i o snížení hodnosti žalobce. Dále se žalobce podle článku 340 SFEU domáhá přiznání náhrady škody ve výši 30 000 eur.

Žalobce uvádí, že podle usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 9. října 2006 ve věci F-53/06 Gualtieri/Komisia je pro rozhodování v této věci příslušný Tribunal.

Na podporu svých návrhových žádání žalobce uvádí tyto žalobní důvody:

Zprvée žalobce uvádí zneužití pravomoci, jelikož neexistoval objektivní důvod odůvodňující přearažení.

Zadruhé žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí není dostatečně odůvodněno, jelikož Policejní mise Evropské unie v Bosně a Hercegovině neuvedla operační důvody pro přearažení.

Zatřetí došlo ke zjevně nesprávnému posouzení, jelikož nebylo třeba naléhavě státního zástupce přearadit na regionální úřad v Banja Luce.

Krom toho došlo k porušení rozhodnutí Rady č. 2009/906/SZBP ze dne 8. prosince 2009 (¹), jelikož vedoucí mise nebyl oprávněn přearadit personál, nýbrž pouze zabezpečovat každodenní řízení personálu.

Konečně se žalobce domáhá přiznání náhrady morální újmy způsobené mobbingem.

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „O·LIVE“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 3 a 44 — Přihláška ochranné známky Společenství č. 5715008

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2009/906/SZBP ze dne 8. prosince 2009 o policejní misi Evropské unie (EUPM) v Bosně a Hercegovině (Úř. věst. L 322, s. 22)

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Žaloba podaná dne 18. června 2010 — Olive Line International v. OHIM — O. International (O-LIVE)

(Věc T-273/10)

(2010/C 221/89)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Olive Line International (Madrid, Španělsko)
(zástupce: P. Koch Moreno, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: O. International, S.r.l (Spoleto, Itálie)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 14. dubna 2010 ve věci R 4/2009-4;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení; a

— uložit další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení, stane-li se vedlejší účastnicí v tomto sporu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: zápis ochranné známky Společenství č. 5086657 týkající se obrazové ochranné známky „Olive Line“ pro výrobky tříd 3, 29 a 30; zápis španělské ochranné známky č. 2741533 týkající se obrazové ochranné známky „Olive Line“ pro výrobky tříd 3, 29 a 30; zápis španělské ochranné známky č. 2525564 týkající se slovní ochranné známky „Olive Line“ pro výrobky třídy 3

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009, jelikož odvolací senát měl neprávem za to, že neexistuje nebezpečí záměny mezi dotyčnými ochrannými známkami.

Žaloba podaná dne 21. června 2010 — Wesergold Getränkeindustrie v. OHIM — Lidl Stiftung (WESTERN GOLD)

(Věc T-278/10)

(2010/C 221/90)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (Rinteln, Německo) (zástupci: P. Goldenbaum, I. Rohr a T. Melchert, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

— Zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 24. března 2010 ve věci R 770/2009-1;

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Lidl Stiftung & Co KG

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka WESTERN GOLD pro výrobky zařazené do třídy 33

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní slovní ochranná známka a slovní ochranná známka Společenství WeserGold pro výrobky zařazené do tříd 29, 31 a 32; národní a mezinárodní slovní ochranná známka Wesergold pro výrobky zařazené do tříd 29, 31 a 32 a národní slovní ochranná známka WESERGOLD pro výrobky zařazené do třídy 32

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení napadeného rozhodnutí a zamítnutí námitek

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 ⁽¹⁾, jelikož mezi dotčenými ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny; porušení čl. 64 odst. 1 nařízení č. 207/2009 tím, že odvolací senát nejenže zamítl odvolání, ale ani neprozkoumal opodstatněnost námitek; porušení čl. 75 druhé věty nařízení č. 207/2009 vycházející z porušení práva žalobkyně na obhajobu a porušení čl. 75 první věty nařízení č. 207/2009 vycházející z chybějícího odůvodnění rozhodnutí odvolacího senátu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 30. června 2010 — Fondation de l'Institut de Recherche Idiap v. Komise

(Věc T-286/10)

(2010/C 221/91)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Fondation de l'Institut de Recherche Idiap (zástupce: G. Chapus-Rapin, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— předběžně přiznat této žalobě odkladný účinek;

— prohlásit žalobu za přípustnou;

— připustit žalobu;

— v důsledku toho:

— zrušit rozhodnutí vydané Evropskou komisí dne 11. května 2010;

— určit, že náklady IDIAP na výzkumníky mající smlouvu na dobu neurčitou a pracující na programech AMIDA, BACS a DIRAC jsou způsobilé k poskytnutí prostředků z externích fondů Evropské unie;

— nařídit, že IDIAP nemusí vracet DIRAC 98 042,45 eur a AMIDA 251 505,76 eur;

— rozhodnout, že veškeré náklady řízení ponese Evropská komise;

- rozhodnout, že Evropská komise ponese náklady právního zastupování IDIAP;
- smluvní vzor na základě smluv AMIDA, BACS a DIRAC nevylučuje ze způsobilých nákladů pracovní smlouvy na dobu neurčitou;
- podpůrně,
- spojení mezi pracovními smlouvami výzkumníků a projekty AMIDA, BACS a DIRAC je v pracovních smlouvách výslovně uvedeno;
- prohlásit žalobu za přípustnou;
- pracovní smlouvy výzkumníků jsou odůvodněny pouze projekty, jelikož žalobce nemá vlastní prostředky, aby mohla výzkumníky platit mimo rámec projektů;
- připustit žalobu;
- pracovní smlouvy výzkumníků jsou odůvodněny pouze projekty, jelikož žalobce nemá vlastní prostředky, aby mohla výzkumníky platit mimo rámec projektů;
- v důsledku toho:
- nejlepší prostředek pro zajištění možnosti ukončení pracovního vztahu výzkumníků po skončení projektu je smlouva na dobu neurčitou, jelikož ta může být dle švýcarského práva (místo sídla žalobce) vypovězena bez důvodu při krátké výpovědní lhůtě;
- zrušit rozhodnutí vydané Evropskou komisí dne 11. května 2010;
- výklad Komise je v rozporu se zásadou dobré víry a legitimního očekávání, jelikož tento výklad byl postupně měněn;
- urychleně nechat uskutečnit nový audit IDIAP Evropskou komisí a nechat ho svěřit jiné instituci než Treureva;
- uložit Evropské komisi náhradu veškerých nákladů řízení;
- podpůrně, postup auditu, který je předmětem napadeného rozhodnutí, je stížen nenapravitelnými vadami, které musejí vést k jeho zrušení;
- rozhodnout, že Evropská komise ponese náklady právního zastupování IDIAP.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce touto žalobou, založenou na rozhodčí doložce, v podstatě Tribunál žádá, aby určil, že náklady vynaložené na výzkumníky mající pracovní smlouvu na dobu neurčitou v rámci smluv AMIDA, BACS a DIRAC, spadajících do rámce zvláštních programů pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace nazvaných „Integrace a posílení Evropského výzkumného prostoru (2002-2006)“ a „Technologie informační společnosti (2002-2006)“, jsou způsobilé.

Na podporu své žaloby žalobce tvrdí, že:

- výklad smluv AMIDA, BACS a DIRAC Evropskou komisí, podle které náklady na pracovní smlouvy výzkumníků na dobu neurčitou jsou běžnými provozními náklady, které nejsou způsobilé, a nikoliv dodatečné náklady spojené s projekty, je svévolný a přinejmenším neopodstatněný, jelikož:

Usnesení Tribunálu ze dne 18. června 2010 — Ecolan Research & Development v. OHIM (CAPS)

(Věc T-452/07) ⁽¹⁾

(2010/C 221/92)

Jednací jazyk: švédština

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 51, 23.2.2008.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. června 2010 — Global Digital Disc v. Komise**(Věc T-96/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 221/93)

Jednací jazyk: němčina

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 107, 26.4.2008.**Usnesení Tribunálu ze dne 16. června 2010 — CPS Color Group v. OHIM — Fema Farben und Putze (TEMACOLOR)****(Věc T-295/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 221/94)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 247, 27.9.2008.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 9. června 2010 — Marcuccio v. Komise

(Věc F-56/09) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Žaloba o náhradu škody — Přístup správy do služebního bytu úředníka — Respektování obydlí a soukromého života“)

(2010/C 221/95)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupci: G. Cipressa, poté G. Cipressa a L. Mansullo, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a C. Berardis-Kayser, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise o zamítnutí návrhu žalobce směřujícího jednak k náhradě škody vzniklé údajně na základě skutečnosti, že zaměstnanci Komise vnikli dne 8. dubna 2002 do jeho služebního bytu v Luandě, a jednak předání kopií fotografií pořízených u této příležitosti a zničení veškeré dokumentace týkající se této události

Výrok rozsudku

- 1) Evropské komisi se ukládá, aby L. Marcucciovi zaplatila částku ve výši 50 000 eur.
- 2) Rozhodnutí Evropské komise ze dne 11. září 2008 v rozsahu, v němž zamítlo návrh L. Marcuccia směřující k zaslání fotografií, zničení fotografií a oznámení informací týkajících se tohoto zničení, se zamítá.
- 3) Ve zbývajících částech se návrhová žádání v žalobě zamítají.
- 4) Evropská Komise ponese kromě svých nákladů řízení čtvrtinu nákladů L. Marcuccia.

- 5) L. Marcuccio ponese tři čtvrtiny svých nákladů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, 29.8.2009, s. 48.

Žaloba podaná dne 11. června 2010 — Kaser v. Komise

(Věc F-45/10)

(2010/C 221/96)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ferdinand Kaser (Brusel, Belgie) (zástupce: M. Schober, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Jednak zrušení rozhodnutí Evropské komise CMS 07/046, jímž byl žalobce odvolán z funkce bez snížení nároku na důchod s účinností od 15. srpna 2009 a zrušení všech rozhodnutí přijatých proti žalobci v období od září 2003 do jeho odvolání z funkce, a jednak uplatnění nároku na odškodnění.

Návrhové žádání žalobce

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí CMS 07/046 z důvodu šikany, nesprávného řízení a porušení základního práva být vyslechnut;
- zrušil všechna rozhodnutí přijatá orgánem oprávněným ke jmenování proti žalobci v období od září 2003 do odvolání z funkce, a to z důvodu šikany a nesprávného řízení jakožto následku porušení práva žalobce být vyslechnut;
- umožnil vyslechnutí žalobce podle čl. 7 odst. 1 a článku 24 služebního řádu a zohlednění žádostí předložených v únoru 2008 a březnu 2008;

— přiznal žalobci symbolické odškodné ve výši jednoho (1) eura jakožto náhrady jeho nemateriální a profesní újmy konkretizované v této žalobě, jelikož předmětem tohoto nároku nejsou peníze, ale uznání důstojnosti a profesní reputace žalobce.

Žaloba podaná dne 18. června 2010 — Hecq v. Komise

(Věc F-47/10)

(2010/C 221/97)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: André Hecq (Chaumont-Gistoux, Belgie) (zástupce: L. Vogel, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Komise, kterými bylo zamítnuto uznání žalobcovi trvalé částečné invalidity ve smyslu článku 73 služebního řádu, a kterými mu byla uložena náhrada části lékařských výdajů a odměn, které vznikly v souvislosti s činností lékařského výboru.

Návrhová žádání žalobce

— Zrušit rozhodnutí přijaté orgánem oprávněným ke jmenování dne 5. března 2010 (jež mu bylo oznámeno elektronickou poštou ze dne 8. března 2010), kterým byla zamítnuta stížnost žalobce ze dne 9. prosince 2009 podaná proti dvěma administrativním rozhodnutím ze dne 7. září 2009, kterými bylo s konečnou platností zamítnuto uznání jakékoliv invalidity žalobce podle článku 73 služebního řádu a žalobci uložena náhrada poloviny nákladů a odměny lékaře, který předsedal lékařskému výboru, ve výši 500 eur (následně snížených na 300 eur) a rovněž náhrada veškerých (poté ve výši 60 %) nákladů a odměn lékaře, který jej zastupoval v rámci činnosti uvedeného lékařského výboru;

— zrušit rovněž uvedená rozhodnutí ze dne 7. září 2009;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 24. června 2010 — De Nicola v. EIB

(Věc F-49/10)

(2010/C 221/98)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Carlo De Nicola (Strassen, Lucembursko) (zástupce: L. Isola, advokát)

Žalovaná: Evropská Investiční Banka

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí oznámeného žalobci dne 11. května 2010 v rozsahu, v němž v zásadě zabraňuje snaze o smírné řešení sporu tím, že implicitně zamítá návrh na úhradu lékařských výdajů týkajících se laserové terapie, a uložení žalované, aby žalobci zaplatila částku 3 000 eur, zvýšenou o úroky a nové měnové hodnocení uznaných částek.

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí oznámené mailem ze dne 11. května 2010;

— uložit EIP, aby žalobci nahradila částku 3 000 eur, která byla vynaložena na laserovou terapii uskutečněnou v roce 2007, včetně náhrady škody vyplývající ze znehodnocení měny a úroků z uznaných částek;

— uložit EIB náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 3. července 2010 — Merhzaoui v. Rada

(Věc F-52/10)

(2010/C 221/99)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Mohamed Merhzaoui (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí ze dne 12. května 2010 týkajícího se vyhotovení konečné hodnotící zprávy žalobce za období od 1. ledna 2008 do 30. června 2009.

Návrhové žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí ze dne 12. května 2010 týkajícího se vyhotovení konečné hodnotící zprávy žalobce za období 2008-2009,
 - uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.
-

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS